

جمهوری اسلامی ایران
سازمان برنامه و بودجه کشور

دستورالعمل ایمنی در معادن زیرزمینی

زغالسنگ

ضابطه شماره ۷۷۵

وزارت صنعت، معدن و تجارت

سازمان برنامه و بودجه کشور

معاونت امور معادن و صنایع معدنی

معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی

دفتر نظارت امور معدنی

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران

<http://minecriteria.mimt.gov.ir>

nezamfanni.ir

۱۳۹۸

shaghool.ir

باسم‌هه تعالی

ریاست جمهوری
سازمان برنامه و بودجه کشور
رئیس سازمان

۹۸/۵۵۸۶۷۱

شماره:

۱۳۹۸/۱۰/۰۱

تاریخ:

بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران

موضوع: دستورالعمل ایمنی در معادن زیرزمینی زغال‌سنگ

در چارچوب ماده (۳۴) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور موضوع نظام فنی و اجرایی یکپارچه، ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و آیین‌نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی، به پیوست ضابطه شماره ۷۷۵ امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران با عنوان «**دستورالعمل ایمنی در معادن زیرزمینی زغال‌سنگ**» از نوع گروه سوم ابلاغ می‌شود.

رعایت مفاد این ضابطه در صورت نداشتن ضوابط بهتر، از تاریخ ۱۳۹۹/۰۱/۰۱ الزامی است.

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران این سازمان دریافت‌کننده نظرات و پیشنهادهای اصلاحی در مورد مفاد این ضابطه بوده و اصلاحات لازم را اعلام خواهد کرد.

محمد باقر نوبخت

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی:

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه کشور، با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این ضابطه کرده و آن را برای استفاده به جامعه‌ی مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلط‌های مفهومی، فنی، ابهام، ایهام و اشکالات موضوعی نیست.

از این‌رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را به صورت زیر گزارش فرمایید:

- ۱- در سامانه مدیریت دانش اسناد فنی و اجرایی (سما) ثبت نام فرمایید: sama.nezamfanni.ir
- ۲- پس از ورود به سامانه سما و برای تماس احتمالی، نشانی خود را در بخش پروفایل کاربری تکمیل فرمایید.
- ۳- به بخش نظرخواهی این ضابطه مراجعه فرمایید.
- ۴- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.
- ۵- ایراد مورد نظر را بصورت خلاصه بیان دارید.
- ۶- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال کنید.

کارشناسان این امور نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.
پیش‌آوری از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان بهارستان، خیابان صفوی علی شاه - مرکز تلفن ۳۳۲۷۱

سازمان برنامه و بودجه کشور، امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران.

Email:nezamfanni@mporg.ir

web: nezamfanni.ir

با اسمه تعالی

پیشگفتار

نظام فنی و اجرایی کشور (تصویب شماره ۱۳۸۵/۴۲۳۴۹۷/ت ۵۳۳۴۹۷، مورخ ۲۰/۴/۱۳۸۵) به کارگیری معیارها، استانداردها و ضوابط فنی در مراحل تهیه و اجرای طرح و نیز توجه لازم به هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری در قیمت تمام شده طرح‌ها را مورد تأکید جدی قرار داده است و این امور براساس نظام فنی اجرایی یکپارچه، موضوع ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور، ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه و آیین‌نامه استانداردهای اجرایی مصوب هیات محترم وزیران، تهیه و تدوین ضوابط و معیارهای فنی طرح‌های توسعه‌ای کشور را به عهده دارد.

زغالسنگ به عنوان یکی از قدیمی‌ترین سوخت‌های تجدیدناپذیر، جزو منابع فسیلی مهم جهان شناخته می‌شود. تقریباً ۸۰ درصد زغالسنگ دنیا برای تولید برق، گرمایش (سوخت) و حمل و نقل و ۲۰ درصد بقیه برای تبدیل به کک، فولادسازی و قطران استفاده می‌شود. طبق برآوردهای انجام شده، در حال حاضر، ذخایر قطعی زغالسنگ ایران ۱/۱ میلیارد تن و ذخایر زمین‌شناسی آن حدود ۱۴ میلیارد تن است. بیشترین ذخایر زغال ایران به ترتیب در طبس و کرمان قرار دارد. از این مقدار ۷۲ درصد کک شو و ۲۸ درصد حرارتی است.

در معدنکاری و به ویژه معدنکاری زغالسنگ مخاطرات زیادی مانند انفجار گاز متان، آتش‌سوزی و نظایر آن وجود دارد. اگر چه این مخاطرات توان ایجاد حوادث ناگوار را دارند، با رعایت نکات ایمنی می‌توان از بسیاری از آن‌ها جلوگیری کرد.

ضابطه حاضر با عنوان "دستورالعمل ایمنی در معادن زیرزمینی زغالسنگ" در قالب برنامه تهیه ضوابط و معیارهای معدن تهیه شده است.

با همه تلاش‌های انجام شده قطعاً هنوز کاستی‌هایی در متن موجود است که امید است، کاربرد عملی و در سطح وسیع این ضابطه توسط مهندسان موجبات شناسایی و برطرف نمودن آن‌ها را فراهم آورد.

حمیدرضا عدل

معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی

۱۳۹۸ پاییز

تهیه و کنترل «دستورالعمل ایمنی در معادن زیرزمینی زغال سنگ»

[نشریه شماره ۷۷۵]

مجرى طرح

دکترای مهندسی فرآوری مواد معدنی - وزارت صنعت، معدن و تجارت

جعفر سرقینی

اعضای شورای عالی به ترتیب حروف الفبا

کارشناس ارشد مهندسی صنایع - سازمان برنامه و بودجه کشور	فرزانه آقامضانعلی
کارشناس ارشد مدیریت کارآفرینی (کسب و کار) - وزارت صنعت، معدن و تجارت	عباسعلی ایروانی
کارشناس مهندسی معدن - سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور	بهروز بربا
کارشناس ارشد مهندسی معدن - سازمان برنامه و بودجه کشور	محمد پریزادی
کارشناس ارشد زمین‌شناسی	عبدالعلی حقیقی
دکترای مهندسی فرآوری مواد معدنی - وزارت صنعت، معدن و تجارت	جعفر سرقینی
دکترای زمین‌شناسی اقتصادی - وزارت صنعت، معدن و تجارت	علیرضا غیاثوند
کارشناس ارشد مهندسی معدن - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	حسن مدنی
کارشناس ارشد مهندسی معدن	هرمز ناصرنیا

اعضای کارگروه استخراج به ترتیب حروف الفبا

دکترای مهندسی معدن، مکانیک سنگ - دانشگاه تهران	محمد فاروق حسینی
کارشناس ارشد مهندسی معدن	هرمز ناصرنیا
دکترای مهندسی معدن - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	کورش شهریار
کارشناس ارشد مهندسی معدن - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	حسن مدنی
دکترای مهندسی انفجار، مکانیک سنگ - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	علی مرتضوی

اعضای کارگروه تنظیم و تدوین به ترتیب حروف الفبا

دکترای مدیریت صنعتی - دانشگاه تهران	علی اصغر خدایاری
دکترای زمین‌شناسی اقتصادی - وزارت صنعت، معدن و تجارت	علیرضا غیاثوند
دکترای مهندسی فرآوری مواد معدنی - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	بهرام رضابی
کارشناس ارشد مهندسی معدن - دانشگاه صنعتی امیرکبیر	حسن مدنی
دکترای زمین‌شناسی اقتصادی - دانشگاه خوارزمی	بهزاد مهرابی

اعضای گروه هدایت و راهبری پروژه

معاون امور نظام فنی و اجرایی	علیرضا توتوچی
رئیس گروه امور نظام فنی و اجرایی	فرزانه آقامضانعلی
کارشناس گروه ضوابط و معیارهای معاونت امور معدن و صنایع معدنی	مهدیه اسکندری

پیش‌نویس این گزارش توسط آقای مهندس پرهام خواجه‌پور تهیه و پس از بررسی و تایید توسط کارگروه استخراج، به تصویب شورای عالی برنامه رسیده است.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۳	فصل اول - کلیات
۵	۱-۱- تعاریف و مفاهیم
۶	۱-۲- ریسک در معادن زغال سنگ
۶	۱-۳- راههای مقابله با خطرات
۹	۱-۴- ریزش کمربالای کارگاه
۱۰	۱-۵- گازگرفتگی
۱۱	۱-۶- انفجار گاز زغال و آتش سوزی
۱۴	۱-۷- خطرات مربوط به گرد زغال
۱۴	۱-۸- مخاطرات مواد ناریه
۱۵	۱-۹- خودسوزی بر جای زغال
۱۹	۱-۱۰- پرتاب زغال سنگ
۱۹	فصل دوم - لوازم و تجهیزات ایمنی در معادن زغال سنگ
۱۹	۲-۱- لوازم و تجهیزات فردی
۱۹	۲-۱-۱- لباس کار
۱۹	۲-۱-۲- ماسک معدنی
۲۰	۲-۱-۳- دستکش
۲۰	۲-۱-۴- کلاه ایمنی
۲۲	۲-۱-۵- کفش ایمنی
۲۲	۲-۱-۶- چراغ معدنی
۲۲	۲-۱-۷- وسایل اندازه گیری و پایش
۲۲	۲-۱-۸- گازسنج رقومی
۲۴	۲-۱-۹- کپسول خودنجات
۲۵	۲-۱-۱۰- سیستم پایش
۲۵	۲-۱-۱۱- پایش گاز با دستگاه های ثابت در داخل معدن
۲۶	۲-۱-۱۲- پایش گرد و غبار
۲۶	۲-۱-۱۳- پایش سیستم نگهداری
۲۷	۲-۱-۱۴- آتش بند های آبی و خاکی
۳۱	۳-۱- آشتایی
۳۱	۳-۲- رسپیراتورها
۳۱	۳-۳- BG4 - رسپیراتور

ث

۳۲	۲-۲-۳- رسپیراتور P30
۳۳	۳-۳- کانکس جان‌پناه
۳۳	۴-۳- مراحل حمل مصدوم
۳۴	۵-۳- مقررات امداد و نجات
۳۴	۶-۳- دستورالعمل نحوه ثبت و گزارش در هر شیفت در دفاتر ایمنی
	فصل چهارم- شرح وظایف و کنترل‌های ایمنی
۳۹	۱-۴- آشنایی
۳۹	۲-۴- شرح وظایف مسؤول ایمنی
۴۰	۳-۴- شرح وظایف مسؤول تهویه
۴۱	۴-۴- شرح وظایف گروه امداد و نجات معدن
۴۱	۵-۴- کنترل‌های دوره‌ای
۴۱	۱-۵-۴- کنترل‌های شیفت
۴۲	۲-۵-۴- کنترل‌های روزانه
۴۲	۳-۵-۴- کنترل‌های هفتگی
۴۲	۴-۵-۴- کنترل‌های ماهانه
	فصل پنجم- کمیته بحران
۴۷	۱-۵- آشنایی
۴۷	۲-۵- اهداف و وظایف کمیته بحران و روند عملیات
۴۸	۳-۵- اعضای کمیته بحران
۴۸	۱-۳-۵- رئیس یا معاون معدن
۴۸	۲-۳-۵- مسؤول فنی معدن
۴۹	۳-۳-۵- مسؤولان ارشد معدن
۵۰	۴-۵- ایجاد پایگاه یا اتاق کمیته بحران
	فصل ششم- آموزش ایمنی در معادن
۵۵	۱-۶- آشنایی
۵۵	۲-۶- دوره‌های آموزش عمومی ایمنی، بهداشت و محیط زیست
۵۵	۳-۶- دوره‌های آموزشی پیشگیری از زیان‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی
۵۶	۴-۶- دوره آموزش رعایت اصول ارگونومی
۵۶	۵-۶- دوره آموزش استفاده از وسایل حفاظت فردی
۵۶	۶-۶- دوره آموزش اطفای حریق
۵۶	۷-۶- دوره آموزش پیشگیری از خطرات
۵۶	۸-۶- دوره آموزش واکنش در شرایط اضطراری، امداد و نجات
۵۷	۹-۶- مانور آموزشی اطفای حریق

۶-۱- شبیه‌سازی سوانح در معادن بر اساس خطرات موجود

پیوست ۱- مواردی از کار با دستگاه‌هایمعدنی

پیوست ۲- نمونه‌ای از طرح مقابله با سوانح

فصل ۱

کلیات

۱-۱- تعاریف و مفاهیم

با رعایت اصول ایمنی می‌توان از وقوع بعضی حوادث پیشگیری کرد. رخدادهایی مانند ریزش سقف یا انفجار گاز متان علیرغم احتمال وقوع نه چندان زیاد، عواقب وخیمی دارند. آمار و اطلاعات مربوط به حوادث رخ داده در معادن زغال‌سنگ ایران و جهان، ابزار مهمی برای ریشه‌یابی علل حوادث، شناسایی و برطرف کردن منابع اصلی حادثه و چاره‌جویی برای جلوگیری از تکرار آن‌ها است.

ایمنی

تعاریف زیر برای ایمنی ارایه شده است:

- وضعیتی که در آن ریسک‌های ارزیابی شده، مورد قبول است.
- میزان یا درجه دور بودن از خطر
- در امان ماندن از ریسک غیرقابل قبول یک خطر
- حفاظت نسبی در برابر خطر
- حالتی که در آن احتمال خطر آسیب (به اشخاص) یا خسارت مادی، به میزان قابل قبول محدود شده باشد. از این تعریف در استاندارد واژه ایمنی استفاده شده است.

- علم و هنر پیشگیری از حادثه و عوامل ایجاد حادثه
- فقدان هر گونه حادثه نامطلوب و پیشگیری از حوادث بالقوه که سلامتی فرد یا محیط را مختل می‌کند.
- رهایی از ریسک آسیب و صدمه و روبرو نشدن با ریسک‌های غیرقابل قبول
- شاخه‌ای از علم که با تجزیه و تحلیل عوامل مخاطره‌آمیز، راهکارهای کنترل و کاهش آن‌ها را پیگیری می‌کند.
- تدبیری که باعث حفظ نیروی انسانی و سرمایه می‌شود.

ریسک

ریسک تابع احتمال وقوع یک حادثه با آثار منفی است و بر حسب احتمال وقوع حادثه و آثار آن اندازه‌گیری می‌شود.
 $\text{شدت} \times \text{احتمال} = \text{مقدار ریسک}$

بازرسی

بازرسی یک فرآیند نظاممند و رسمی برای تجزیه و تحلیل مشکلات ایمنی یک پروژه یا عملیات است که توسط یک تیم مهندس، مستقل و با صلاحیت از متخصصان ایمنی با در نظر گرفتن ایمنی همه کاربران انجام می‌گیرد. تیم بازرسی شرایط بالقوه‌ای را که ممکن است منجر به وقوع حادثه شود به همراه پیشنهادهایی برای چگونگی رفع یا کاهش آن گزارش می‌دهد.

حادثه

برای حادثه، تعاریف زیر ارایه شده است:

- حادثه یک اتفاق یا رویداد برنامه‌ریزی نشده، غیرمنتظره و پیش‌بینی نشده است.
- حادثه رویدادی است که به مصدومیت، بیماری یا مرگ و میر منجر می‌شود.
- حادثه ناشی از کار، واقعه‌ای است که حین انجام دادن کار و بدون هیچ نوع قصد و یا برنامه‌ریزی قبلی روی می‌دهد.
- حادثه، سانحه یا تصادف، یک رویداد خارجی مشخص، قابل شناسایی، ناگاه و غیرقابل پیش‌بینی، غیرعادی و بدون قصد است که در یک زمان و مکان ویژه بدون دلیل آشکار رخ می‌دهد و اثری مشخص دارد. یک حادثه معمولاً پیامد منفی و ناگواری دارد که با آگاهی از دلایل رویدادی که حادثه را می‌آفریند و با انجام کنش پیشگیرانه مناسب می‌توان از وقوع آن جلوگیری کرد.
- حادثه عبارت از رویداد ناخواسته، برنامه‌ریزی نشده و زیان‌آفرین یا خسارت‌رسان به اموال، ماشین‌آلات و دستگاه‌ها است که باعث از بین رفتن موقعیت‌های کسب و کار سازمان می‌شود و پیشرفت یا ادامه طبیعی یک فعالیت را مختل می‌سازد.
- حادثه اتفاقی پیش‌بینی نشده است که تحت تاثیر عامل یا عوامل خارجی در اثر عمل یا اتفاق ناگهانی رخ می‌دهد و موجب صدماتی بر جسم یا روان فرد می‌شود (تعریف مندرج در قانون تامین اجتماعی).

فراوانی حادثه

فراوانی حادثه عبارت از تعداد دفعات وقوع صدمه یا بیماری است که بر مبنای هر یک میلیون ساعت کار کارگر تعیین می‌شود. در این تعریف حادثه لحظی شوند که در اثر آن‌ها فرد نتواند وظایف معمولی خود را برای یک یا چند روز انجام دهد.

شدت حادثه

شدت حادثه عبارت از مجموع روزهایی است که فرد از کار می‌افتد و بر مبنای هر یک میلیون ساعت کار تعریف می‌شود.

حداده جزیی

حداده‌ای که منجر به خسارت سبک و آسیب‌دیدگی سطحی از قبیل خراشیدگی، ضرب‌دیدگی، بریدگی، پیچ‌خوردن یا دررفتگی دست می‌شود.

حداده مرگبار

حداده‌ای که منجر به فوت فرد می‌شود.

حداده ناگوار

حداده‌ای که منجر به خسارت جانی سنگین از قبیل از کارافتادگی دائم، نقص عضو یا از کارافتادگی نسبتاً طولانی می‌شود.

شبه حادثه

اتفاقی که بالقوه خطرناک است ولی در اثر وقوع آن کسی صدمه نمی‌بیند.

گاز مرداب^۱

نام دیگر گاز متان که در معادن زغال‌سنگ وجود دارد.

حسگر الکتروشیمیایی

حسگری که برای تعیین درصد گازهایی مانند اکسیژن، مونواکسید کربن و اکسیدهای ازت در هوای معدن به کار می‌رود.

خودنجات اکسیژن‌زا

ماسکی که بر اساس واکنش شیمیایی، اکسیژن تولید می‌کند.

بادبزن تقویتی^۲

بادبزنی که برای کاهش افت فشار در یک شاخه از شبکه تهویه معدن به کار می‌رود.

بادسنچ^۳

وسیله‌ای که برای تعیین سرعت هوا در معدن به کار می‌رود.

خودسوزی^۴

ترکیب خودبه‌خودی بعضی از مواد معدنی با اکسیژن که باعث افزایش دما و گاه سبب آتش‌سوزی می‌شود.

۱-۲- ریسک در معادن زغال‌سنگ

مراحل ارزیابی ریسک را به صورت زیر می‌توان طبقه‌بندی کرد:

الف- شناسایی ریسک (احتمال خسارت)

ب- شناسایی انواع مختلف اشتباها و نقص‌ها

پ- کمی کردن احتمال حادثه یا اتفاق (با توجه به آمار)

ت- کمی کردن شدت حادثه (زمانی، مکانی و مالی)

از مهم‌ترین حوادث در معادن زغال‌سنگ، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

الف- ریزش کمربالای کارگاه

ب- خفگی (گازگرفتگی)

پ- انفجار و آتش‌سوزی (متان)

-
- 1- Marsh gas
 - 2- Booster fan
 - 3- Anemometer
 - 4- Spontaneous combustion

- ت- خطرات مربوط به گرد زغال
- ث- مخاطرات مواد ناریه
- ج- خودسوزی بر جای زغالسنگ
- چ- پرتاب زغالسنگ
- ح- خودسوزی زغالسنگ در محلهای انباشت

۱-۳- راههای مقابله با خطرات

۱-۳-۱- ریزش کمربالای کارگاه

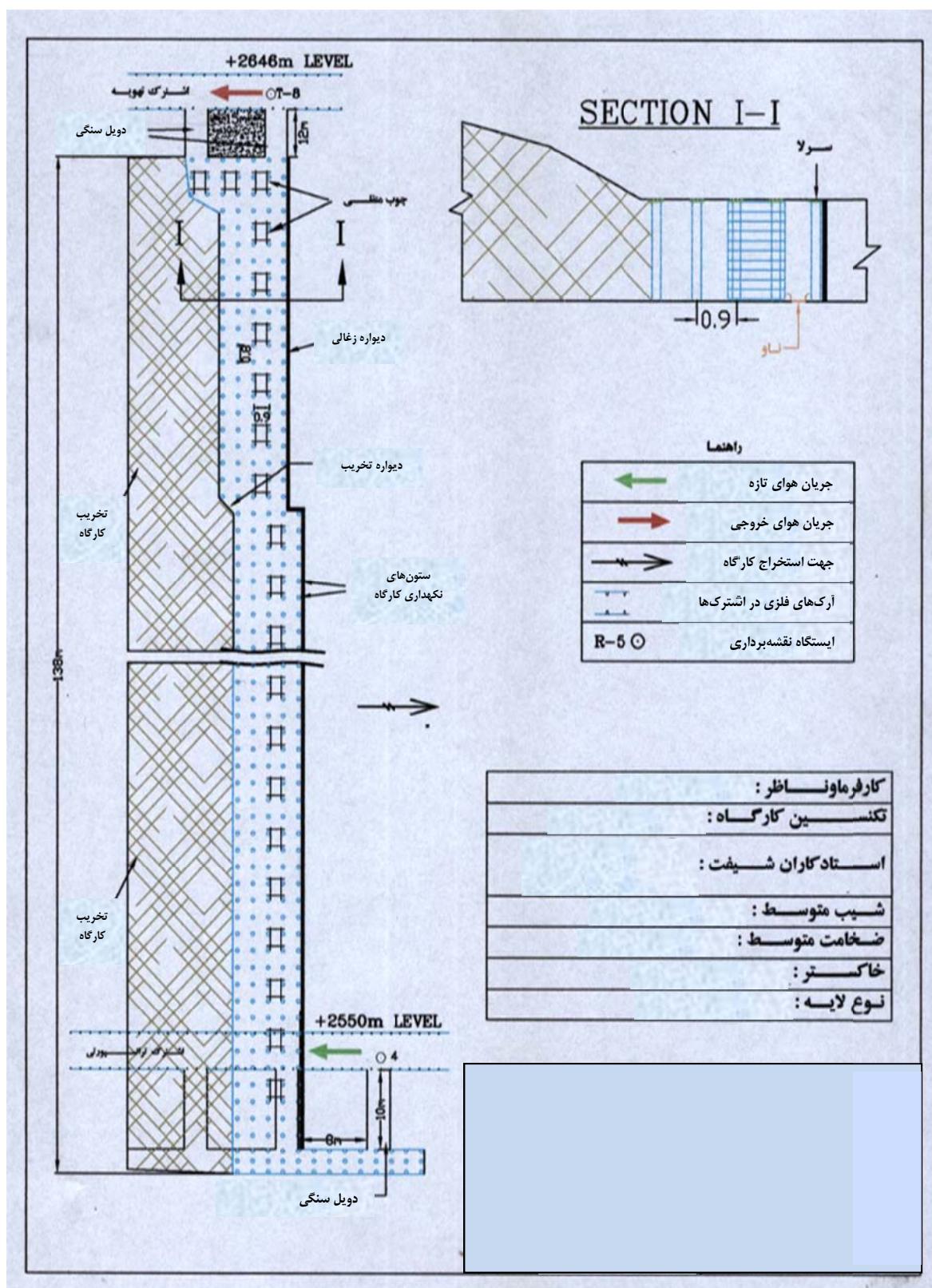
یکی از خطرات عمدۀ که در کارگاههای زغالسنگ اتفاق می‌افتد، ریزش سقف کارگاه است. برای پیشگیری از وقوع این حادثه باید موارد زیر مد نظر قرار گیرد:

- الف- بررسی و ممیزی بر اساس طرح کارگاه (پاسپورت)
- ب- متناسب بودن ابعاد سیستم نگهداری بر اساس پاسپورت و ردیف بودن آنها
- پ- رعایت فاصله بین پایه‌ها
- ت- بررسی گسل و میزان آب خروجی
- ث- حفر صحیح محل قرارگیری ستون‌ها
- ج- اتصال درست چوب‌ها و سایر وسائل نگهداری
- چ- گام تخریب صحیح

پاسپورت، شناسنامه کارگاه است که بر اساس اطلاعات زمین‌شناسی و معدنی از طرف دفتر طراحی معدن در آلبوم استخراج سالیانه، قبل از شروع کار استخراج کارگاه ارایه می‌شود و سرپرست کارگاه باید این الگو را اجرا کند. بیشتر حوادث ریزش کمربالا به علت رعایت نکردن پاسپورت رخ می‌دهد. در شکل ۱-۱ نمونه‌ای از پاسپورت کارگاه استخراج نشان داده شده است. در پاسپورت فاصله قرارگیری ستون‌های سیستم نگهداری چوبی و جرزها و در توضیحات ضمیمه آن مقدار گام تخریب، قطر چوب و سایر موارد درج می‌شود. از دیگر مواردی که در مورد جرزها باید رعایت شود، استفاده از چوب چهار تراش به جای گرده چوب برای جلوگیری از لغش در هنگام استقرار در بین جرزها است. از موارد مهم دیگر لارده‌گذاری (چوب‌های الوار شده) سقف برای جلوگیری از ریزش سقف است. پس از انفجار جبهه کار باید لق‌گیری شده و سنگ‌های سست جدا شوند.

در کارگاههای مکانیزه با توجه به نوع سیستم نگهداری که اغلب از سپر (شیلد) و یا پایه‌های فولادی استفاده می‌شود، ریزش سقف اغلب ناشی از وجود گسل، شکستگی، درزه و شکاف است.

طول کارگاه با سرعت استخراج نسبت معکوس دارد. در کارگاههای با طول زیاد که سیستم نگهداری فشار بیشتری را تحمل می‌کند، باید سرعت پیشروی افزایش یابد، بنابراین در این کارگاهها یا باید تعداد جبهه کارهای استخراج را افزایش داد یا با استفاده از طبقات فرعی طول آن‌ها را کم کرد.

شکل ۱-۱- نمونه‌ای از پاسپورت کارگاه استخراج

۴-۱- گازگرفتگی

اگر سیستم تهویه مناسب باشد، درصد اکسیژن و گازهای مضر از حد مجاز تجاوز نمی‌کند. در اثر آتش‌سوزی ممکن است علاوه بر افزایش غلظت گازهای مضر، درصد اکسیژن نیز کاهش یابد که این امر باعث خفکی یا گازگرفتگی افراد می‌شود. حد خطرناک گازهای مضر در استاندارد گازهای خطرناک برای انسان و سلامتی که به وسیله موسسه ملی ایمنی و بیماری‌های شغلی^۱ تعیین شده در جدول ۱-۱ ارایه شده است. افزایش گازهای دیگر باعث کاهش درصد اکسیژن محیط می‌شود که علایم کاهش آن بر بدن انسان به شرح جدول ۱-۲ است.

جدول ۱-۱- حد مخرب و مجاز گازهای معدن بر حسب استاندارد NIOSH

حد مجاز (ppm)	حد مخرب (ppm)	فرمول شیمیایی	نوع گاز
۳۵	۲۰۰	CO	مونواکسید کربن
۱۰	۱۰۰	H ₂ S	سولفید هیدروژن
۲	۱۰۰	SO ₂	دی‌اکسید گوگرد
۳	۲۰	NO ₂	دی‌اکسید نیتروژن
۵۰۰۰	۳۰۰۰۰	CO ₂	دی‌اکسید کربن
۱۹ (درصد)	-	O ₂	اکسیژن

جدول ۱-۲- عوارض کاهش اکسیژن بر بدن انسان

علایم و نشانه‌ها	میزان اکسیژن در هوای (درصد)
هیچ علامت خاصی مشاهده نمی‌شود و تنفس به صورت عادی ادامه دارد.	۲۱ تا ۱۸
افزایش آهنگ تنفس و مشکل شدن تبادل	۱۸ تا ۱۴
مشکل شدن تنفس و خستگی غیرطبیعی	۱۴ تا ۱۰
حالت تهوع و کاهش سطح هوشیاری	۱۰ تا ۷
بروز حالت تشنجه و مختل شدن کامل تنفس و مرگ	کمتر از ۶

برای شناسایی برخی از این گازها مانند مونواکسید کربن که رنگ و بو ندارند، باید از دستگاه‌های گازسنجه دقیق استفاده کرد تا در صورت فراتر رفتن غلظت گازها از حد مجاز، در مورد رفع مشکلات و خروج افراد از محل خطر اقدام شود.

۱-۵- انفجار گاز زغال و آتش‌سوزی

پدیده انفجار گاز زغال در معادن اگر چه اتفاق نادری است اما عواقب وخیمی دارد و باعث حوادث جانی و مالی زیادی می‌شود. گاز زغال هنگام تشکیل کانسار زغال ایجاد می‌شود و گازی بی‌بو، بی‌رنگ و غیرقابل تشخیص به وسیله حواس انسان است. این گاز به نام گاز مرداب (متان) هم شناخته می‌شود و در بیشتر معادن زغال‌سنگ وجود دارد. این گاز در درون خلل و فرج زغال و نیز به صورت جذب سطحی همراه با زغال وجود دارد و در اثر حفر زغال در محیط کار پراکنده می‌شود. جرم مخصوص نسبی این گاز نسبت به هوا ۵۵٪ و از هوا سبک‌تر است، بنابراین همواره در قسمت فوقانی محیط کار تجمع می‌یابد. این گاز در صورتی که سیستم تهویه مناسب باشد، وارد مسیر خروجی شده و به بیرون معدن هدایت می‌شود و برای سیستم تنفس مشکلی ندارد، فقط در صورت جایگزین شدن در محیط باعث کاهش اکسیژن می‌شود.

در جدول ۱-۳ خلاصه‌ای از مشخصات گازهای موجود در هوای معدن درج شده است.

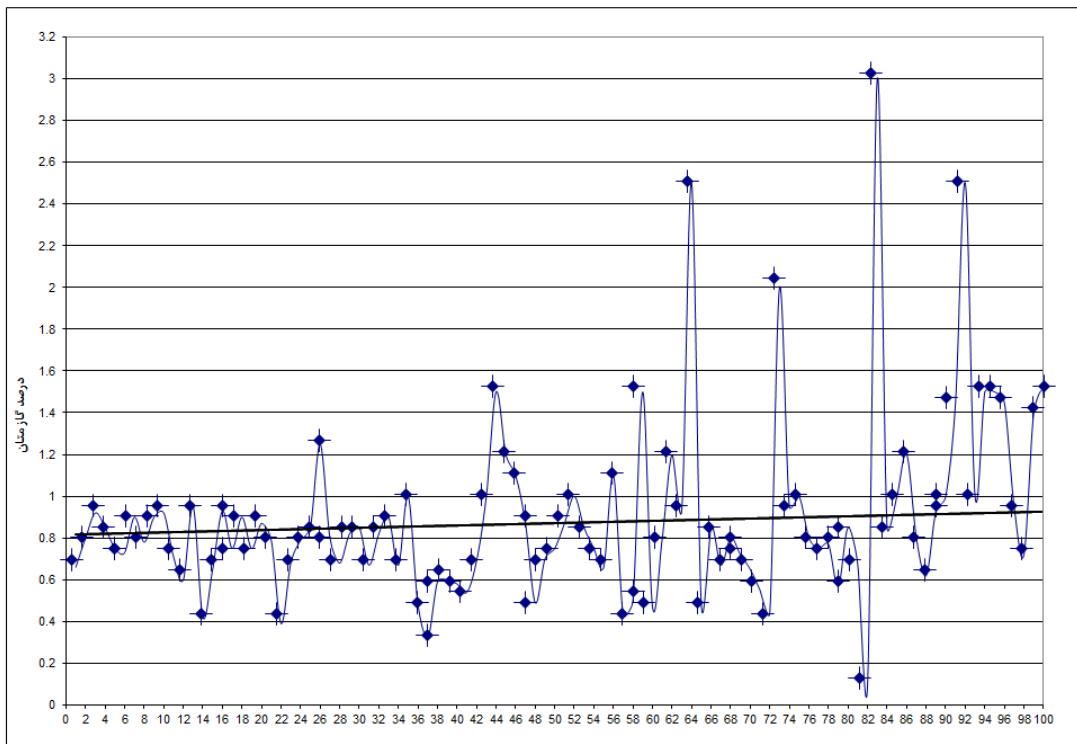
جدول ۱-۳- مشخصات گازهای موجود در معادن

نوع گاز	انفجار	قابلیت انفجار	محدوده قابل انفجار (درصد)	سوختنی	رنگ	بو	مزه	خطروناک برای تنفس
اکسیژن	ندارد	ندارد	-	نیست	ندارد	ندارد	ندارد	نیست
دی‌اکسید کربن	ندارد	ندارد	-	نیست	ندارد	ندارد	ندارد	نیست
متان	دارد	دارد	۱۵ تا ۵	است	ندارد	ندارد	ندارد	نیست
مونو‌اکسید کربن	دارد	دارد	۷۴ تا ۱۲/۵	است	ندارد	ندارد	ندارد	است
سولفید هیدروژن	دارد	دارد	۴۶ تا ۴/۳	است	ندارد	دارد	دارد	است
دی‌اکسید نیتروژن	ندارد	ندارد	-	نیست	دارد	دارد	دارد	است
دی‌اکسید گوگرد	ندارد	ندارد	-	است	نیست	دارد	دارد	است
هیدروژن	دارد	دارد	۷۴ تا ۴/۱	است	نیست	دارد	دارد	نیست
نیتروژن	ندارد	ندارد	-	نیست	دارد	دارد	دارد	نیست
استیلن	دارد	دارد	۸۱ تا ۲/۵	است	نیست	دارد	دارد	نیست
آمونیاک	دارد	دارد	۲۸ تا ۱۵	است	دارد	دارد	دارد	است
کلر	ندارد	نیست	-	نیست	دارد	دارد	دارد	نیست
آرسین	دارد	دارد	۷۸ تا ۵/۱	است	دارد	دارد	دارد	نیست
سیانید هیدروژن	نیست	نیست	۴۰ تا ۵/۶	است	دارد	دارد	دارد	نیست
کلرید هیدروژن	نیست	نیست	-	نیست	دارد	دارد	دارد	است

حد مجاز برای گاز متان در معادن ایران ۷۵٪ درصد است. معمولاً بعد از انفجار گاز، آتش‌سوزی نیز در محیط اتفاق می‌افتد. البته آتش‌سوزی در مواردی از قبیل سوختن مواد پلاستیکی مانند تسمه نقاله‌ها در اثر دمای بالای کارکرد آن‌ها و یا آتش‌سوزی لاردهای چوبی و موارد مشابه نیز ممکن است اتفاق بیفتد. در اتاق شارژ باتری لکوموتیوها آمونیاک وجود دارد که باید به آن توجه کرد. برای شناسایی گاز متان حتماً باید از گازسنج رقومی با هشدار نشانگر صوتی ۷۵٪ درصد استفاده کرد و باید حداقل یک دستگاه در هر جبهه کار وجود داشته باشد تا در صورت عبور از حد مجاز و صدای آذیر دستگاه، کار متوقف شده و افراد از محل خطر

خارج شوند و پس از تهويه مناسب و عادي شدن وضعیت محیط کار مجدد فعالیت آغاز شود. لکوموتیوهای موجود در معادن باید مجهرز به حسگر متان باشند تا در صورت مواجهه با گاز متان، در صورت هشدار گاز، سریعاً متوقف شوند و از حرکت و تولید جرقه جلوگیری به عمل آید. استفاده از خودنجات انفرادی نیز الزامی است.

رسم نمودار اندازه‌گیری گاز متان نسبت به روزهای کاری در کارگاه‌های استخراج و سپس رسم خط روند کمک شایانی به پیشگیری از انفجار گاز متان می‌کند. به عنوان نمونه، نمودار گاز متان اندازه‌گیری شده بر اساس روزهای کاری با استفاده از دستگاه رقومی گازسنگ در شکل ۲-۱ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با توجه به خط روند ترسیم شده، این روند صعودی است و اگر در آینده با همین نحوه فعالیت شود احتمال انفجار وجود دارد، بنابراین با رفع موانع و بهبود تهويه، باید شرایط را بهتر کرد.

شکل ۲-۱- تغییرات میزان گاز متان در یکی از معادن زغال سنگ بر اساس روزهای کاری

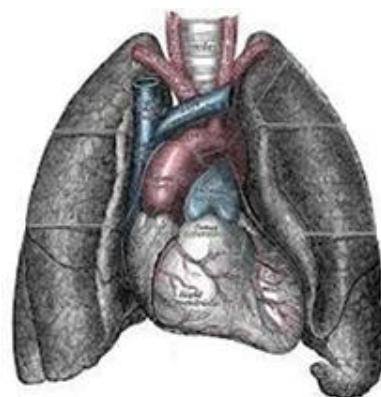
۱-۶- خطرات مربوط به گرد زغال

گرد زغال ضمن استخراج زغال سنگ یا در اثر انتقال مواد با نوار نقاله و واگن به صورت پودر و گرد محیط منتشر می‌شود. ابعاد گرد زغال در معادن مکانیزه با توجه به زغال تراش‌ها، ریزتر از معادن سنتی است. میزان گرد و غبار بر حسب گرم در مترمکعب هوا، بیان می‌شود. میزان گرد و غبار تنفسی مجاز، عمدتاً تابع سیلیس محتوا است. حد مجاز

گرد زغال در معادن زیرزمینی ۵ میلی‌گرم در مترمکعب است. هر چه ابعاد این گرد درشت‌تر باشد، قابلیت انفجار آن افزایش می‌یابد.

برای جلوگیری از بیماری ناشی از گرد زغال استفاده از ماسک‌های فیلتردار، مرطوب کردن سطح کارگاه استخراج و استفاده از چالزن‌های دارای آبپاش در پیشروی‌ها توصیه می‌شود. از جمله بیماری‌های ناشی از گرد و غبار و گرد زغال می‌توان به بیماری‌های تنفسی، گوارشی، چشمی، پوستی و گوشی اشاره کرد. از جمله بیماری‌های رایج پنوموکونیوز یا ریه سیاه است که این بیماری مسری نیست و آثار آن گاه پس از ۱۰ تا ۲۵ سال تماس با گرد زغال و غبار ظاهر می‌شود و بیشتر در افراد بالای ۴۰ سال بروز می‌کند. علایم اولیه بیماری سرفه بدون خلط یا خلط اندک و کوتاهی تنفس است و در مرحله پیشرفته به صورت درد سینه، خشونت صدا، سرفه خونی و کبودی ناخن ظاهر می‌شود. در شکل ۱-۳ رادیوگرافی سیاه یا کدر شدن ریه‌ها دیده می‌شود.

برای پیشگیری از بیماری پنوموکونیوز باید از ماسک با فیلتر مناسب استفاده شود، همچنین رادیوگرافی ریه سالی یک بار باید انجام گیرد، عدم استعمال دخانیات و ورزش منظم نیز از جمله ضروریات است. این بیماری در حال حاضر با دارو، تخلیه ریه (ساکشن) و استفاده از دستگاه بخور سرد قابل کنترل است.

شکل ۱-۳- ریه سیاه در اثر بیماری پنوموکونیوز

برای اندازه‌گیری گرد زغال از دستگاه اندازه‌گیری گرد زغال استفاده می‌شود (شکل ۱-۴).

شکل ۱-۴- دستگاه اندازه‌گیری گرد زغال

راههای شناسایی گرد زغال به شرح زیر است:

الف- بازرسی چشمی دیواره، کف و سقف

ب- مشاهده ابری از گرد زغال

پ- استفاده از دستگاه غبارسنجد

برای جلوگیری از انتشار گرد زغال راهکارهای زیر توصیه می‌شود:

الف- آبپاشی جبهه استخراج

ب- جمعآوری گرد زغال

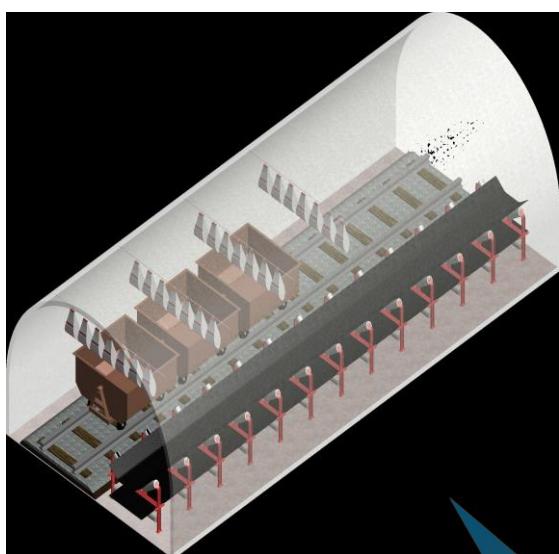
پ- مخلوط کردن با پودر آهک و یا کلرید کلسیم به نسبت ۵۰ درصد پودر و ۵۰ درصد گرد زغال

ت- آهکپاشی تونل به وسیله شیرابه آب آهک (شکل ۱-۵)

شکل ۱-۵- تونل اصلی اندود شده با آب آهک

ث- استفاده از آتشبندهای آبی و پودر سنگی و کیسه‌های نایلونی حاوی پودر آهک (شکل ۱-۶)

شکل ۱-۶- نحوه استقرار کیسه‌های حاوی پودر آهک

۱-۷- مخاطرات مواد ناریه

موارد مربوط به ایمنی کار با مواد ناریه در آیین‌نامه ایمنی معادن و نیز نشریه شماره ۴۱۰ سازمان برنامه و بودجه کشور با عنوان "مقررات فنی آتشباری در معادن" ارایه شده است. عمدۀ موادی که باعث بروز حادثه می‌شود به شرح زیر است:

- الف- دقت نکردن در روش خرجگذاری و در نتیجه عملکرد ناکامل چال‌ها و باقی ماندن مواد ناریه در ته چال
 - ب- چالزنی مجدد در ته چالی که مواد منفجره قبلی باقی مانده است.
 - پ- رعایت نکردن مقررات ایمنی
 - ت- پاکسازی نکردن کامل محوطه انفجار قبلی
 - ث- استفاده از آتشکار آموزش ندیده
 - ج- عدم بازدید عینی در آخرین مرحله قبل از انفجار
 - چ- نامناسب بودن روش کار
 - ح- استفاده از لباس الیاف مصنوعی که باعث تولید و تجمع الکتریسیته ساکن می‌شود.
 - خ- سپری شدن عمر مفید دینامیت‌ها
 - د- رعایت نکردن اصول انبارداری
 - ذ- صدور فرمان آتش بدون نظارت و حصول اطمینان از نبود افراد در محل انفجار
- موارد مهم دیگری هم در این مورد وجود دارد که برای آگاهی از آن به آیین‌نامه ایمنی در معادن مراجعه شود.

۱-۸- خودسوزی برجای زغال

در بعضی موارد زغال‌سنگ به علت استعداد ذاتی زغال و نبود سیستم تهویه مناسب و بالا رفتن دمای محیط در اثر اکسیداسیون، شروع به خودسوزی و آتش گرفتن می‌کند. برای کنترل این پدیده، همواره باید تغییرات مونواکسید کربن و دمای زغال، ثبت و تحلیل شود. در صورت تغییرات در جهت افزایش، احتمال خودسوزی وجود دارد. در این حالت بهترین کار جدا کردن (ایزوله کردن) اکسیژن و جلوگیری از ورود آن به محیط مربوط است که برای این کار از سدها استفاده می‌شود و در صورت حاد بودن منطقه، دو دیوار که فاصله بین آن‌ها از خاک رس پر شده است، احداث می‌کند (شکل ۱).

در شکل ۱-۸ تغییرات مونواکسید کربن بر حسب روزهای کاری نشان داده شده است و با رسم خط روند می‌توان، احتمال خودسوزی در کارگاه را پیش‌بینی کرد و با تهویه محیط و کاهش مونواکسید کربن، احتمال خودسوزی را کاهش داد.

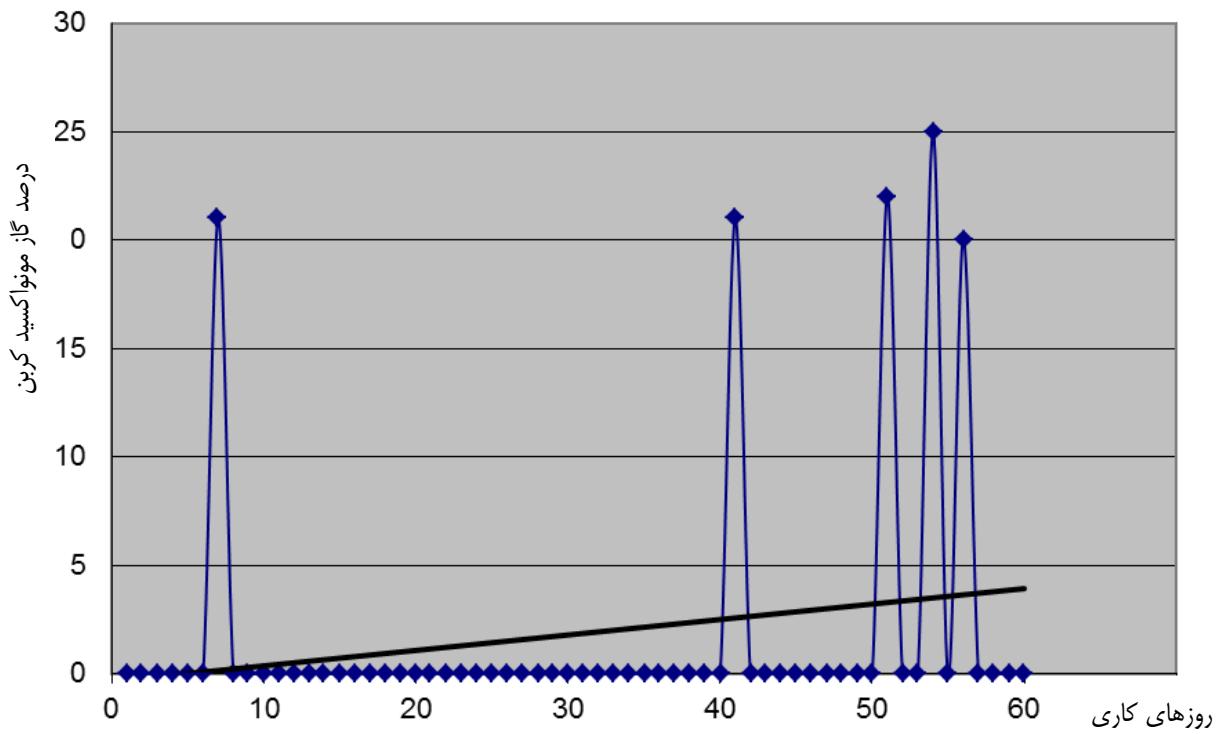
۹-۱- پرتاب زغال سنگ

در معادن گازدار، تجمع گاز در پشت لایه‌های زغال به دلیل تخلیه نشدن گاز از بین لایه‌ها، باعث ایجاد فشار در پشت لایه زغال شده و این فشار باعث پرتاب زغال و خسارات جانی و مالی می‌شود. بر اساس بررسی‌های انجام شده ۷۹ درصد پرتاب زغال سنگ در کارگاه‌های استخراج و ۲۱ درصد در جبهه‌کارهای پیشروی روی می‌دهد. در صورتی که در نمودار تغییرات گاز متان روند افزایشی دیده شود، احتمال پرتاب زغال زیاد است.

با استفاده از دستگاه‌های اندازه‌گیری میزان گاز متان و مقاومت مکانیکی زغال سنگ، می‌توان احتمال پرتاب زغال در محدوده را پیش‌بینی کرد. برای پیشگیری از وقوع این پدیده، قبل از هرگونه حفاری باید فرآیند گاز‌زدایی انجام گیرد. برای این کار سه یا چهار چال به طول حداقل چهار متر و قطر ۲۰ سانتی‌متر در دیواره و سقف کارگاه به صورت مورب در جهت‌های مختلف حفر می‌شود تا از طریق این چال‌ها گاز از پشت لایه و به کمک سیستم تهویه تخلیه شود. در صورت حاد بودن این شرایط، آب را با فشار به داخل چال‌ها تزریق می‌کنند تا باعث ایجاد شکست لایه و سهولت خروج گاز شود. برای اطلاعات بیشتر به نشریه شماره ۷۵۵ سازمان برنامه و بودجه کشور با عنوان "دستورالعمل فعالیت‌های زمین‌شناسی استخراجی" مراجعه شود.

شکل ۱-۷- دیوار حائل برای اطفای حریق ناشی از خودسوزی

شکل ۱-۸- تغییرات گاز مونوکسید کربن بر حسب روزهای اندازه‌گیری شده

۲ فصل

لوازم و تجهیزات ایمنی در معادن ذغال سنگ

۱-۲- لوازم و تجهیزات فردی

بر اساس مقررات موجود برای ورود به معادن زغال سنگ وسایل و تجهیزات خاصی شامل لباس مناسب و راحت و قابل انعطاف، کلاه ایمنی، چراغ تونلی، خودنگات انفرادی، کفش ایمنی، جلیقه شبرنگ، دستکش، حفاظ گوش، ماسک تونلی و عینک در موارد خاص مورد نیاز است. برخی از این تجهیزات در شکل ۱-۲ نشان داده شده است.

شکل ۱-۲- تجهیزات مورد نیاز برای ورود به معادن

۱-۱-۲- لباس کار

جنس لباس کار باید از پلاستیک و یا مواد مولد الکتریسیته ساکن باشد. هیچ جای لباس کار باید باز یا پاره باشد. پارچه لباس کار باید از الیاف سلولزی و یا مخلوط الیاف سلولزی با الیاف مصنوعی از جنس کتان تشکیل شود. استفاده از دکمه یا چسب به جای زیپ فلزی در معادن زغال سنگ الزامی است. لباس کار باید به رنگ مشکی یا سرمه‌ای باشد و در بالاتنه دو جیب درب دار داشته باشد. توصیه می‌شود ۲ عدد شبرنگ بر روی بازو و ساق پا در البسه نصب شود. لباس کار باید متناسب با اندام کارگر و راحت و همواره تمیز و مرتب باشد. بر اساس قوانین کار حداقل هر شش ماه یکبار باید یک دست لباس کار به کارکنان معادن داده شود.

۲-۱-۲- ماسک معدنی

قبل از استفاده از ماسک معدنی باید از کارکرد و تمیزی فیلتر آن اطمینان حاصل شود. ماسک باید نیمه صورت یعنی فقط دهان و بینی را بپوشاند و مزاحم دید نباشد و مانع از ورود گرد و غبار شود. این نوع ماسک ممکن است به شکل یک فیلتر ساده باشد که به وسیله کش، جلوی دهان و بینی کارگر ثابت می‌شود. برای معادن زغال سنگ باید از ماسک تک فیلتر استفاده شود و باید متناسب با اندازه سر کارگر باشد. تسممهای سربند ماسک باید سیک و قابل تنظیم باشند و جنس مواد آن حساسیت پوستی ایجاد نکند.

ضوابط بهداشت و ایمنی استفاده از ماسک به شرح زیر است:

الف- ماسک باید به وسیله تسمه‌های سربند به گونه‌ای ثابت شود که هیچ منفذی برای ورود مواد آلاینده وجود نداشته باشد.

ب- هنگام استفاده به تاریخ انقضای فیلتر توجه شود.

پ- در صورت باز شدن مهر و موم فیلتر، حتی اگر از آن استفاده نشده باشد، پس از ۶ ماه تعویض شود.

ت- در صورت احساس بو یا حساسیت در هنگام استفاده از ماسک، فیلتر باید سریعاً تعویض شود.

ث- فیلترهای نو باید در اتاقی با دما و رطوبت مناسب نگهداری شوند.

ماسک تحویلی باید به تعدادی باشد که در هنگام کار، کارگر همواره ماسک سالم و قابل استفاده در دسترس داشته باشد. در مورد نظافت ماسک‌ها، پس از اتمام شیفت کاری باید کلیه تجهیزات به غیر از کارتريج یا فیلتر با آب و مواد شوینده و ضد عفونی کننده شستشو شوند و گرد و غبار فیلتر با تکان دادن آن با باد تمیز شود.

۲-۳-۱-۳- دستکش

الف- انواع دستکش کار

- دستکش کار بافته شده نخی: برای حفاظت دست‌ها در برابر گرد و غبار و همچنین حساسیت پوستی

- دستکش زمستانی: برای حفاظت دست‌ها در برابر سرما

- دستکش برزنی: در مشاغلی که امکان خراشیدگی، بریدگی و جراحت دست‌ها وجود دارد.

- دستکش لاستیکی: برای حفاظت دست‌ها در برابر رطوبت و مواد شیمیایی

- دستکش مهندسی: دستکشی از جنس جیر و برزن特 برای حفاظت دست‌ها در برابر حرارت، جرقه، تراشه و نظایر آن

ب- جنس دستکش کار

- متناسب با نوع کار و عوامل زیان‌آور موجود در محیط کار باشد.

- جنس آن از موادی باشد که برای دست کارگر ایجاد حساسیت نکند.

پ- اندازه دستکش کار

- متناسب با دست کارگر باشد.

- در مشاغلی که با مواد شیمیایی سر و کار دارند، دستکش باید دست‌ها را تا آرنج به طور کامل بپوشاند.

ت- تعداد دستکش کار تحویلی

تعداد دستکش کاری تحویلی به کارگر باید به گونه‌ای باشد که کارگر همواره دستکش سالم و تمیز داشته باشد.

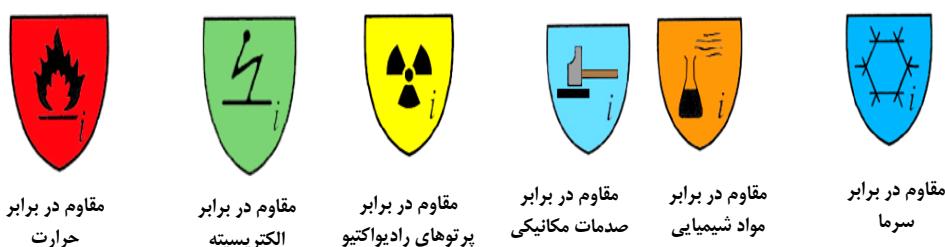
در شکل ۲-۲ نمونه‌ای از دستکش‌های مرتبط با کار به همراه نشان موارد استفاده آن‌ها نشان داده شده است.

۴-۱-۲- کلاه ایمنی

برای حفاظت سر در برابر انواع مخاطرات محیط کار از کلاه ایمنی استفاده می‌شود. کلاه ایمنی باید استاندارد لازم را

برای مقاومت در مقابل ضربه یا سقوط اجسام داشته باشد. مشخصات کلاه ایمنی به شرح زیر است:

- الف- وزن کلاه ایمنی نباید از ۴۰۰ گرم بیشتر باشد.
- ب- کلاه ایمنی باید از جنس مواد غیرقابل اشتعال باشد.
- پ- کلاه ایمنی باید در مقابل ضربه مقاوم و در مقابل آب غیرقابل نفوذ باشد.
- ت- کلاه ایمنی در معادن زیرزمینی باید در پشت سر گیره نصب چراغ و قلاب کابل داشته باشد.
- کلاه باید ۲ عدد هواکش در بالای سر برای جلوگیری از تعرق، حفاظ پشت گردن، بستهای محکم، عرق‌گیر پیشانی و بست تنظیم با کیفیت مناسب داشته باشد. کلاه ایمنی در معادن زیرزمینی باید چانه‌گیر نیز داشته باشد. از نظر رنگ، کلاه سفید به مدیران، کارشناسان و میهمانان، کلاه زرد به اپراتورها و کارگران و کلاه قرمز به پرسنل ایمنی اختصاص دارد.

شکل ۲-۲- علایم متناسب با کار دستکش درج شده بر روی آن

۱-۵-۵- کفش ایمنی

عمده‌ترین خطر تهدیدکننده پا در محیط‌های صنعتی و معدنی، آسیب دیدن پنجه‌های پا در اثر سقوط ناگهانی اجسام سنگین است، بنابراین در کارگاه‌ها باید از کفش ایمنی با پنجه مقاوم استفاده شود. در معادن زغالسنگ برای حفظ ایمنی از چکمه‌های لاستیکی پنجه فولادی استفاده می‌شود. چکمه باید ضداسید، ضدروغن، ضدلغزش و سر خوردن، راحت و حتی المقدور به رنگ مشکی باشد. بر اساس قانون کار، در هر سال باید حداقل دو جفت کفش به کارکنان داده شود.

۱-۶- چراغ معدنی

چراغ‌های معدنی همواره باید دو کنتاکت داشته باشند و قبل از حمل از میزان شارژ و سالم بودن آن اطمینان حاصل شود. در معادن زغالسنگ نباید از چراغ‌هایی استفاده شود که در اثر روشن شدن جرقه تولید می‌کنند، این چراغ‌ها باید استانداردهای مناسب معادن زغالسنگ را که ضدانفجار بودن و مقاوم بودن در برابر ضربه از جمله آن‌ها است، داشته باشند. نحوه بستن چراغ معدنی در شکل ۳-۲ نشان داده شده است. برای مطالعه بیشتر به نشریه شماره ۵۱۴ سازمان برنامه و بودجه کشور با عنوان "راهنمای پوشش و تجهیزات حفاظتی کارکنان در واحدهای کانه‌آرایی" مراجعه شود.

شکل ۳-۲- نحوه قرارگیری چراغ معدنی

۲-۲- وسائل اندازه‌گیری و پایش

۱-۲-۱- گازسنجد رقومی

دستگاه گازسنجد رقومی از جمله مهم‌ترین دستگاه‌های اندازه‌گیری در معادن است. در این گازسنجد از حسگرهای حساس به گاز مورد نظر استفاده می‌شود و از انواع آن‌ها می‌توان، به حسگرهای الکتروشیمیایی، اکسیژن و مونواکسید کربن و حسگرهای متان با پایه کاتالیستی اشاره کرد. این حسگرهای بر اساس تغییرات شیمیایی و تبدیل آن‌ها به ولتاژ، میزان گاز را تشخیص و نمایش می‌دهند. در معادن زغالسنگ باید از گازسنجد هایی استفاده شود که استانداردهای

بین المللی لازم را داشته باشند. بخارهای استون، اتیلن، گازهای متان، پروپان، بوتان و گرد زغال سنگ که قابلیت انفجار دارند، با این دستگاه قابل اندازه‌گیری‌اند.

در شکل ۴-۲ چند نمونه گازسنجد رقومی نشان داده شده است. بر اساس نوع گازی که دستگاه باید آن را اندازه‌گیری کند، حسگرهای مختلفی وجود دارد. بعضی از دستگاهها فقط گاز متان و مونواکسید کربن را اندازه‌گیری می‌کنند و حجم کمتری دارند. بعضی از دستگاهها چهار حسگر برای اندازه‌گیری گازهای متان، مونواکسید کربن، اکسیژن و یک گاز دیگر به تشخیص سفارش‌دهنده دارند. از امتیازات این گازسنجهای خودکار و آژیر هشدار در صورت بالا رفتن گاز از میزان مجاز است که این آژیر تا زمان رسیدن میزان گاز به حد مجاز روشن می‌ماند. از محدودیت‌های این سیستم، تعویض حسگرها و واسنجی دستگاه است. به عنوان مثال حسگر اکسیژن حداکثر پس از ۹ ماه و حسگر متان حداکثر پس از ۲ سال باید تعویض شود. بسته به نوع دستگاه، این وسایل هر ۶ ماه یکبار باید با استفاده از گاز خارجی واسنجی شوند. نوع دیگر واسنجی تنظیم صفر^۱ است که طی آن دستگاه خود را با هوای محیط تطبیق می‌دهد. به طور مثال دستگاه باید اکسیژن محیط را حدود ۲۱ درصد است نشان دهد.

MSA-X4

BW GAS-XT

DRGER PAC100

شکل ۴-۲- نمونه‌های مختلف گازسنجد

بسیاری از گازسنجهای رقومی یک حافظه داخلی دارند و اطلاعات را در آن ذخیره می‌کنند. این اطلاعات را می‌توان از طریق کابل یا بی‌سیم به سیستم کامپیوتر انتقال داد و تجزیه و تحلیل کرد. گازسنجهای مورد استفاده در معادن زغال سنگ علاوه بر ضدانفجار بودن باید در مقابل ضربه و آب مقاوم باشند.

1- Zero calibration

۲-۲-۲- کپسول خودنجات

از دیگر دستگاه‌های مورد نیاز، خودنجات^۱ انفرادی است. بر اساس قوانین موجود تمام افرادی که وارد معدن می‌شوند باید کپسول خودنجات همراه داشته باشند و جز در موارد استفاده از کمربند، آن را باز نکنند. در شکل ۵-۵ یک نمونه دستگاه خودنجات نشان داده شده است.

شکل ۵-۵- نوعی خودنجات انفرادی

دستگاه خودنجات یک سیستم مدار بسته است که در آن یک محفظه فلزی حاوی مواد شیمیایی تولیدکننده اکسیژن مانند دی‌اکسید پتاسیم وجود دارد. دستگاه دی‌اکسید کربن بازدم انسان را می‌گیرد و در ازای آن به او اکسیژن تحويل می‌دهد. با توجه به گرمای بودن این واکنش دمای دستگاه تا ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد نیز می‌رسد، بنابراین نباید دستگاه را از درون دهان جدا کرد (شکل ۶-۲).

شکل ۶-۲- نمونه باز شده دستگاه خودنجات

در درون سیستم با انجام فعل و انفعالات شیمیایی اکسیژن تولید می‌شود. اکسیژن تولیدی، نیاز فرد را در صورت حرکت با گام‌های کشیده تا ۴۵ دقیقه، در صورت نشستن و فعالیت نکردن تا ۲ ساعت و در صورت دویدن تا نیم ساعت تامین می‌کند. توصیه می‌شود که هنگام استفاده از دستگاه، فرد با قدم‌های کشیده از محیط خارج شود. بیشتر مدل‌های

2- Self-rescue

موجود یکبار مصرف‌اند. وزن دستگاه و زمان عملکرد آن، دو شاخص مهم در انتخاب نوع دستگاه است. دستگاه‌های با وزن حداقل و زمان عملکرد بالا مناسب‌تراند.

۳-۲- سیستم پایش

۲-۱- پایش گاز با دستگاه‌های ثابت در داخل معدن

با نصب دستگاه‌های ثابت در معادن می‌توان از وضعیت هوا در داخل معدن به صورت مداوم و برخط مطلع شد و در صورت ایجاد تغییر در وضعیت، سریعاً اقدام و از بروز حادثه جلوگیری کرد. توصیه می‌شود سیستم پایش در تمامی معادن نصب و به صورت مناسب نگهداری شود. مطابق با ماده ۱۱۲ آینین‌نامه ایمنی در معادن، احداث سیستم پایش در معادن با گازخیزی طبقه ۳ به بالا الزامی است. در این سیستم حسگرهای تشخیص گاز در داخل معدن نصب و اطلاعات به وسیله کابل انتقال اطلاعات به کامپیوتر مستقر در سطح زمین ارسال می‌شود و در نمایشگر، به نمایش درمی‌آید. در صورت افزایش مقدار گاز به بیش از حد مجاز، رنگ قرمز در کامپیوتر نمایان می‌شود و صدای آذیر در معدن و اتاق پایش در سطح زمین، هشدار می‌دهد. پس از هشدار، دستور توقف کار و تخلیه پرسنل صادر می‌شود. در شکل ۷-۲ نمونه‌ای از این سیستم که در یکی از معادن زغال‌سنگ نصب شده، نشان داده شده است.

شکل ۷-۲- سیستم پایش گاز در یکی از معادن زغال‌سنگ

از مزیت‌های این دستگاه قابلیت جابه‌جایی حسگرهای توپل و با گسترش توپل و کارگاه‌ها امکان افزایش کابل، حسگر و احداث ایستگاه جدید وجود دارد. این سیستم را می‌توان به سیستم‌های برقی دیگر مانند نوار نقاله متصل کرد تا در صورت افزایش گاز، دستگاه‌های یاد شده متوقف شوند و همچنین می‌توان با اتصال آن به اتاق فرمان و سیستم تهویه در صورت لزوم دستور افزایش شدت جریان هوا را صادر کرد. وسائل مورد نیاز در این سیستم شامل کابل مخصوص، پایه‌های حسگر، تقویت‌کننده سیگنال در مسیر و کامپیوتر با نرم‌افزار مخصوص است. برای سیستم انتقال رادیویی، تقویت‌کننده در سطح زمین، بی‌سیم و آنتن انتقال سطح به داخل معدن مورد نیاز است.

۲-۳-۲- پایش گرد و غبار

برای کاهش گرد زغال ابتدا باید میزان آن را پایش کرد و سپس در صورت وجود، راهکارهای لازم را به اجرا درآورد. بدین منظور استفاده از دستگاه پایش انفرادی گرد زغال توصیه می‌شود (شکل ۲-۸). این دستگاه در موارد لزوم همراه با سایر تجهیزات فردی هم‌زمان مقدار گرد زغال را اندازه‌گیری می‌کند.

شکل ۲-۸- دستگاه پایش گرد زغال

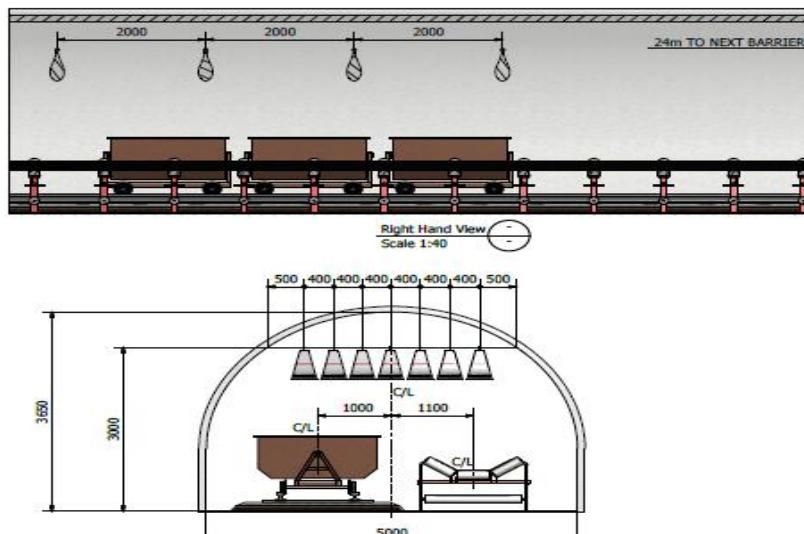
دستگاه پایش انفرادی که حدود ۲ کیلوگرم وزن دارد، قادر است غلظت‌های تا ۲۰۰ میلی‌گرم در مترمکعب و ذرات تا ابعاد ۴,۵ میکرون را اندازه‌گیری کند. این دستگاه دارای کابل انتقال داده به کامپیوتر و باتری ضدآب از جنس لیتیوم است و از آن به صورت ثابت نیز می‌توان استفاده کرد.

۳-۳-۲- پایش سیستم نگهداری

در مورد پایش سیستم نگهداری، علاوه بر ممیزی بر اساس پاسپورت می‌توان از سیستم‌های پایش ابزار دقیق مانند کشیدگی‌سنچ استفاده کرد. این سیستم پایش در تونل‌های اصلی نصب و بر اساس جابه‌جایی و حساسیت حسگرهای میزان جابه‌جایی را به وسیله میله‌ای رنگی نمایش می‌دهد. رنگ میله از مرحله امن سفید به دامنه هشدار زرد و خطر قرمز به صورت طولی تغییر می‌کند. در ناحیه زرد برای مقابله با جابه‌جایی و ایمن کردن حفریه، محکم کردن پیچ قابها انجام می‌گیرد و در نهایت استفاده از سیستم نگهداری اضافه پیشنهاد می‌شود. برای آگاهی بیشتر به نشریه در دست تدوین با عنوان "راهنمای ابزاربندی و رفتارنگاری در معادن زیرزمینی" مراجعه شود.

۴-۲- آتشبندهای آبی و خاکی

استفاده از آتشبندها برای جلوگیری از گسترش انفجار گرد زغال بسیار موثر است. در آتشبندهای خاکی، در ارتفاع نزدیک به سقف تونل، تخته‌هایی به دو طرف دیواره تونل آویزان و روی این تخته‌ها، مقادیر مشخصی پودر سنگ ریخته می‌شود. تعبیه این تخته‌ها به گونه‌ای است که در اثر ضربه‌ای کوچک و یا فشار شدید هوا از حالت تعادل خارج می‌شوند و پودر سنگ به داخل تونل ریخته و در هوا معلق می‌شود. فاصله ردیفی تخته‌ها از یکدیگر حداقل ۱/۵ متر، طول تخته‌ها کمتر از عرض تونل و پهنای آن‌ها ۳۰ تا ۵۰ سانتی‌متر است. به طور معمول، در حدود ۲۰۰ تا ۴۰۰ کیلوگرم پودر سنگ بر روی هر تخته انباسته می‌شود. دانه‌بندی پودر سنگ طوری انتخاب می‌شود که حداکثر ۱۰ درصد ذرات آن از ۲۰ میکرون درشت‌تر باشد و ذرات ریزتر از ۵ میکرون آن کمتر از ۵ درصد سیلیس داشته باشد. اغلب سنگ آهک‌ها، این شرایط را دارند و به همین دلیل بیشتر اوقات پودر سنگ آهک برای این کار انتخاب می‌شود. تخته‌های پودر سنگ در نزدیکی کارگاه استخراج نصب می‌شوند. در مدل جدید کیسه‌های پودر سنگ آهک با فاصله نیم‌متری از عرض تونل قرار می‌گیرند (شکل ۹-۲). فاصله بین کیسه‌ها در هر ردیف ۴۰ سانتی‌متر و فاصله ردیفها از هم ۲ متر است. معمولاً هر شبکه از ۴ ردیف کیسه‌های حاوی پودر سنگ آهک تشکیل می‌شود و فاصله شبکه‌ها را ۲۴ متر در نظر می‌گیرند. در آتشبندهای نوع آبی بر روی تخته‌های یاد شده ظروف چند لیتری پر از آب قرار می‌دهند. این ظرف‌ها به گونه‌ای قرار می‌گیرند که با ضربه کوچکی واژگون شوند و آب خود را به داخل تونل بریزند. آب پاشیده شده شعله را خاموش و از گسترش انفجار جلوگیری می‌کند.

شکل ۹-۲- نحوه قرارگیری کیسه‌های آهک

٣ فصل

تجهيزات امداد و نجات

۱-۳- آشنایی

در هنگام آتشسوزی در معادن اکسیژن هوا به وسیله آتش مصرف می‌شود و میزان آن در هوا کاهش می‌یابد. همچنین در اثر سوختن ناقص مواد سوختنی، گاز بسیار سمی مونوکسید کربن تشکیل می‌شود. در چنین شرایطی برای تامین هوای حاوی اکسیژن کافی از دستگاه‌هایی به نام رسپیراتور استفاده می‌شود.

۲-۳- رسپیراتورها

برای جلوگیری از ورود گازهای سمی و مضر به بدن، از مجموعه دستگاه‌هایی که نام عمدۀ آن‌ها رسپیراتور است، استفاده می‌شود. آنچه که به عنوان رسپیراتور در ایران شناخته می‌شود، دسته‌ای از انواع با مخزن هوا با علامت اختصاری SCBA^۱ است. در ادامه انواع مختلف رسپیراتور تشریح می‌شود.

۲-۱- رسپیراتور BG4

رسپیراتور BG4 با یک سیلندر هوای فشرده با فشار ۳۰۰ بار، در محیط آلوده به گازهای سمی تا حدود ۴ ساعت قابل استفاده است. برای پر کردن کپسول هوای فشرده رسپیراتور از یک کمپرسور ویژه استفاده می‌شود. هر یک از افراد گروه امداد و نجات معدن هنگام ورود به معدن یک دستگاه از این وسیله را باید با خود حمل کنند. در هنگام ورود، باید سالم بودن دستگاه مانند فشار سیلندر و لوله‌های انتقال هوا کنترل شود. این سیستم با ماسک کامل صورت، ارتباط کلامی با دیگر افراد گروه را میسر می‌سازد. برای خنک کردن سیستم از یخ یا الکل خشک استفاده می‌شود. شلنگ‌های دم و بازدم و قسمت‌های ارتباطی دستگاه پس از مصرف باید به وسیله الکل ضدغونی و تمیز شود. همواره باید ۱۲ دستگاه رسپیراتور BG4 که کارآیی آن‌ها امتحان شده باشد، برای دو گروه امداد و نجات معدن در قسمت ایمنی مجموعه آماده باشد. این دستگاه به طور مدار بسته تنفسی طراحی شده است و هوای بازدم که حاوی دی‌اکسید کربن است به قسمت جاذب CO₂ می‌رود و در آنجا CO₂ از هوای خروجی گرفته می‌شود. واحد پایش دستگاه یک سیستم پایش الکترونیکی است که شامل حسگر، بدنه و نمایشگر است. این واحد به صورت متداول، میزان فشار سیلندر هوای فشرده را اندازه‌گیری می‌کند و آن را در واحد نمایشگر نشان می‌دهد.

در صورتی که فشار سیلندر از حد معینی پایین‌تر بود و یا در سیستم اختلالی به وجود آید، دستگاه هشدار می‌دهد. فشار مثبت دستگاه مانع از ورود هوای محیط به دستگاه می‌شود. وزن دستگاه حدود ۱۵ کیلوگرم است (شکل ۱-۳).

1- Self contained breathing apparatus

۲-۲-۳- رسپیراتور P30

رسپیراتور P30 در زمان عملیات و اطفای حریق در معادن زیرزمینی زغالسنگ قابلیت چهار ساعت کار در شرایط مواجهه با گازهای سمی را دارد. دستگاه ماسک تمام صورت دارد و وزن آن ۱۲,۵ کیلوگرم است. برای خنک کردن سیستم از قالب‌های یخ استفاده می‌شود (شکل ۲-۳).

شکل ۳-۱- دو نما از رسپیراتور BG4

شکل ۳-۲- رسپیراتور P30

گروه نجات علاوه بر رسپیراتور باید به دستگاه قیچی برش هیدرولیکی، طناب‌های امداد و نجات به همراه قرقره و گیره‌های مربوطه، بالشتک‌های باز شونده به وسیله هوای فشرده برای بلند کردن اجسام سنگین از روی مصدوم، برانکارد حمل مصدوم، دوربین‌های حرارتی برای کار در موقع دود زیاد و پیدا کردن مصدوم در شرایط تاریکی محیط نیز مجهز باشد.

۳-۳- کانکس جانپناه

اتفاق محفظه یک محفظه یا کانکس است که در داخل معدن قرار داده می‌شود و افراد در موقع رویارویی با خطر یا بسته شدن مسیر تردد به داخل آن می‌روند و با توجه به سیستم تامین هوای تعبیه شده و مایحتاج برای چند روز تا رسیدن گروه امداد و نجات در آن اتفاق پناه می‌گیرند. از جمله کاربرد این کانکس می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

الف- موقع آتش‌سوزی‌های زیرزمینی

ب- خرابی سیستم تهویه به گونه‌ای که به سرعت قابل جایگزینی و تعمیر نباشد.

پ- ریزش در کارگاه‌ها یا تونل‌ها

ت- خودسوزی در معادن و یا افزایش ناگهانی دما در هنگام حفاری

ث- راه خروج و یا تونل اصلی و یا بازکننده در دام آتش افتاده باشد.

در شکل ۳-۳ نمونه‌ای از کانکس جانپناه ارایه شده است.

هوای داخل کانکس جانپناه از طریق دستگاه‌های هواساز یا تولید هوای فشرده و یا کپسول‌های حاوی اکسیژن تامین می‌شود.

شکل ۳-۳- کانکس جانپناه

۴-۳- مراحل حمل مصدوم

مراحل دسترسی به افراد مصدوم و حمل آن‌ها به شرح زیر است:

الف- جمع‌آوری اطلاعات

ب- ایمن‌سازی روند عملیات

پ- دسترسی

ت- کمکهای اولیه

ث- فضاسازی و آزادسازی مصدوم

ج- حمل مصدوم

ج- ارزیابی و آموزش

در این سیستم ابتدا اطلاعات از محل وقوع حادثه، نقشه‌های دسترسی به مصدومان و وسائل مورد نیاز تهیه و راههای ایمن برای رسیدن به محل حادثه انتخاب می‌شود و سپس مراحل ایمن‌سازی راه دسترسی به مصدوم انجام می‌گیرد. به عنوان مثال در صورت وقوع ریزش ابتدا باید منطقه از نظر استحکام لازم ایمن شود. پس از دسترسی به مصدوم، ابتدا کمکهای اولیه انجام گیرد و سپس باید مصدوم از محل درگیری آزاد و به خارج از محل حادثه منتقل شود. در نهایت گروه امداد و نجات باید مراحل کار را ارزیابی کرده و مشکلات در حین کار را برای امدادهای دیگر برطرف کنند. این موارد با تامین تجهیزات و آموزش نحوه استفاده از آن‌ها رفع می‌شود.

۳-۵- مقررات امداد و نجات

تمامی اعضای گروههای امداد و نجات باید تجهیزات معمول در معادن زغالسنگ و ضدحریق را داشته باشند. هر گروه بیشتر از شش ساعت مجاز به فعالیت نیست و پس از این مدت گروه دیگر باید جایگزین شود. شستشوی تجهیزات مصرفی و استحمام بعد از شیفت کاری الزامی است. بیش از دو ساعت کار با رسپیراتور مجاز نیست اما در شرایط بحرانی با تایید مسؤول ایمنی معدن استفاده بیشتر بلامانع است. اعضا مجاز به کار بلافصله در شیفت بعدی نیستند و دو ساعت استراحت الزامی است. یک گروه که معمولاً شامل پنج نفر است، عازم محل حادثه می‌شوند و گروه دیگر در بیرون معدن به عنوان پشتیبان گروه اعزامی با تجهیزات کامل باید آماده باشند. ممکن است با توجه به بزرگی حادثه و شدت آن، افزایش گروههای امداد و سازماندهی آن‌ها و اعزام به مناطق حادثه الزامی باشد. در صورت کوچک بودن معدن می‌توان از نیروهای غیرموظف در قالب گروه امداد و نجات بهره برد. برای اطلاعات بیشتر به نشریه شماره ۴۸۸ سازمان برنامه و بودجه کشور با عنوان "دستورالعمل امداد و نجات در معادن" مراجعه شود.

۳-۶- دستورالعمل نحوه ثبت و گزارش در هر شیفت در دفاتر ایمنی

بر اساس قوانین موجود، بازرس ایمنی باید قبل از شروع هر شیفت کاری کلیه فعالیت‌های استخراجی اعم از کارگاههای استخراج، پیشروی‌ها و نظایر آن‌ها را گازسنجی و کنترل کرده و نتایج را در دفتر انديکاتور معدن ثبت کند. بازرس معدن قبل از شروع شیفت ابتدا باید با مطالعه گزارش شیفت قبل، موارد عدم انطباق را که در شیفت قبل گزارش شده است، توجیه و سپس تقسیم کار کند. پرسنل بازرسی که بر اساس حساسیت موجود در گزارش به جبهه کارهای پیشروی و کارگاههای استخراج رهسپار می‌شوند، باید چک‌لیست مرتبط را همراه داشته باشند و ضمن بازدید از قسمت

مشخص شده، نسبت به تکمیل آن اقدام کنند. با توجه به اطلاعات مندرج در چکلیست مانند میزان گازخیزی و استحکامات، موارد در دفتر اندیکاتور به صورت گزارش ثبت می‌شود. دفتر اندیکاتور شامل ردیف، تاریخ، محل بازدید و شرح گزارش است. این دفتر باید در اتاق سرپرست معدن و یا سرپرست ایمنی و در نزدیکی محل ورود به معدن نگهداری شود. در این اتاق باید آخرین نقشه به روز شده معدن نصب و یک نسخه در دفتر اندیکاتور ثبت و موارد بر روی آن گزارش شود. در غیر این صورت، در قسمت شرح گزارش، کروکی محل بازدید رسم می‌شود.

این دفتر پس از تکمیل کلیه صفحات حداقل تا شش ماه باید نگهداری شود. در صورت وقوع حادثه این دفتر برای بررسی علت حادثه از طرف قاضی پلمپ و به دادگستری تحويل داده می‌شود. در صورت هر گونه مخاطره در معدن، ضمن درج در دفتر مراتب به رئیس معدن اعلام می‌شود. اطلاعات مربوط به گازسنجدی معدن باید در ورودی معدن بر روی تابلو نوشته شود تا افراد از شرایط هوای معدن مطلع شوند. از دیگر موارد گزارش شده در این دفتر، کارهای ناتمام شیفت قبلی است که در شیفت فعلی باید انجام گیرد.

فصل ۴

شرح وظایف و کنترل‌های ایمنی

۱-۴- آشنایی

برای حفظ نیروی انسانی و ایمنی عملیات استخراج، نظارت و کنترل روند تعیین شده ضروری است. بدین منظور ارایه گزارش‌های نظارت بر ایمنی و پیگیری آن‌ها اهمیت فوق العاده‌ای دارد. هدف از انجام بازرگانی ایمنی مطالعه و کنترل ریسک‌های یاد شده و حصول اطمینان از وضعیت تولید در بخش‌های مختلف معدن است. ممیزی ایمنی در راستای شناسایی خطرات و نوع آن‌ها و راهکار مناسب در مورد نقاط ضعف نسبی در معدن در قالب فرم‌های اقدام اصلاحی انجام می‌گیرد، برای این کار باید از افراد ماهر که با کلیه روندهای عملیاتی معدن زغال‌سنگ آشنا بوده و دانش ایمنی در معدن را دارند، استفاده شود.

۲-۴- شرح وظایف مسؤول ایمنی

سرپرست ایمنی معدن فردی ذی صلاح است که ضمن داشتن تحصیلات عالی فنی در زمینه عملیات معدنی باید تجربه کافی نیز داشته باشد. این فرد باید با کلیه آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها و مقررات ایمنی، بهداشت و محیط زیست و حفاظت کار در معادن آشنایی کامل داشته باشد. این شخص مسؤول کنترل و نظارت بر حسن انجام تولید معدن بر اساس اصول ایمنی و سلامت نیروهای انسانی و حفظ محیط زیست است. او باید با تنظیم برنامه، نظارت و ممیزی بر روی خطرات شناسایی شده، پیشگیری لازم را به عمل آورد و به هنگام وقوع حادثه، رهبری تیم‌های امداد و نجات را به عهده گیرد. وی همچنین باید حوادث اتفاق افتاده را تحلیل و برای پیشگیری از وقوع حوادث مشابه، برنامه‌ریزی کند.

مهتمه‌ترین وظایف مسؤول ایمنی به شرح زیر است:

- نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات و دستورالعمل‌های ایمنی
- توقف فعالیت در صورت تشخیص وضعیت نایمن
- بازدید از کلیه فعالیت‌های معدن، تجهیزات و سیستم نگهداری و ارایه برنامه لازم برای ممیزی بازرسان بر اساس نقشه معدن

کار

- نظارت مستمر بر فعالیت‌های دارای مجوز مانند آتشباری، جوشکاری، بازیابی وسایل نگهداری معدن و نظایر آن
- نظارت بر آهک‌پاشی و گردویی فضای معدن
- ثبت وقایع شیفت در دفتر مخصوص روزانه، تهیه گزارش حوادث و تحلیل آن و شرکت در جلسات کمیته حفاظت
- نظارت بر ارایه وسایل حفاظت فردی و استفاده مناسب و صحیح کارگران از آن‌ها
- تهیه و نصب تابلوهای هشداردهنده و شعارهای مناسب برای ارتقای فرهنگ ایمنی
- نظارت بر حمل مواد ناریه و کنترل آن

- مسدود کردن مناطق استخراج شده بدون استفاده و کنترل مکان های بن بست و کور شبکه معدن
 - کنترل وضعیت هوای معدن و تطبیق آن با نقشه تهویه معدن
 - کنترل روشنایی و ارایه گزارش برای تعویض یا بهبود وسایل روشنایی و نظارت بر اصلاح آنها
 - بازدید مداوم از ایستگاه های شارژ باتری، چراغ خانه و اتاق وینج
 - کنترل بهداشت کارگاه های سطحی و ایمنی آنها مانند نجارخانه، تراشکاری، اتاق کمپرسور و مخازن سوخت
 - تهیه فهرست تجهیزات مورد نیاز ایمنی
 - نیازسنگی و ارایه برنامه آموزشی در مورد ایمنی
 - تشکیل کمیته و اتاق بحران با استاندارد لازم
 - شناسایی خطرات، ارزیابی ریسک، مشخص کردن خطرات با ریسک بالا و ارایه برنامه برای کاهش این نوع خطرات
 - ارایه گزارش به مدیریت، پیگیری اقدام های اصلاحی و تهیه گزارش برای مراجع و سازمان های نظارتی مانند بهداشت کار، محیط زیست و نظایر آن
 - بازدیدهای اختصاصی به همراه مدیر عامل، معاونان و مدیریت های ذیربسط از کارگاه های استخراج و فعالیت های معدنی در صورت امکان به صورت ماهانه
- بازرسان معدن بر اساس موارد یاد شده کنترل مناطق عملیات معدنی را به عهده دارند. همچنین در بد و ورود افراد به داخل معدن، بازررسی بدنی مانند ورود تجهیزات ممنوع را انجام می دهند. از وظایف مهم بازرسان، اندازه گیری گاز های معدنی است. این اندازه گیری باید حداقل دو بار در شیفت انجام گیرد و در صورت نبود گاز، اجازه شروع کار تولید صادر شود. یکی از اندازه گیری ها قبل از شروع شیفت و دیگری یک ساعت قبل از شیفت بعدی باید انجام گیرد و نتایج بر روی تابلویی در ورودی تونل نصب شده و در دفتر کار ثبت شود. در معادن بزرگ این تابلو باید در پذیرشگاه هر طبقه یا جلوی ورودی کارگاه نصب شود. علاوه بر آن، یک دستگاه گازسنجد رقومی دقیق باید به طور دائم در کارگاه استخراج در دسترس باشد.

۴-۳- شرح وظایف مسؤول تهویه

کنترل هوای معدن و نظارت مستمر بر کیفیت آن در شبکه معدن به صورت مداوم از وظایف مسؤول تهویه است. از دیگر وظایف مسؤول تهیه نقشه شبکه تهویه معدن و به روزرسانی نقشه شبکه تهویه با گسترش شبکه معدن است که هر شش ماه یکبار بر اساس آیین نامه ایمنی معدن انجام می گیرد. دیگر وظایف این مدیریت به شرح زیر است:

- اندازه گیری سرعت هوا در شبکه تهویه معدن و انجام اصلاحات لازم
- نصب و جابه جایی بادبزن های موضعی
- نصب و کنترل درب های تهویه و نظارت بر عملکرد آنها
- نظارت بر کارآیی سیستم و تعویض حسگرهای مستعمل سیستم پایش

- نظارت بر نشت هوا در شبکه معدن و کنترل عدم ایجاد اتصال کوتاه
- تعمیر و نگهداری بادبزن اصلی و یدک و نظارت بر کارآیی آنها

۴-۴- شرح وظایف گروه امداد و نجات معدن

مهنمترین وظایف این گروه به شرح زیر است:

- کنترل و سرویس رسپیراتورها و نگهداری آنها
 - اعزام به داخل معدن در مواقع حادثه و نجات مصدومان
 - کنترل تجهیزات اطفای حریق
 - شبیه‌سازی حوادث و اجرای مانورهای ادواری
 - آموزش استفاده از خودنجات و راههای خروجی معدن به افراد
 - استقرار خودنجات در معدن
 - تهیه فهرست وسائل مورد نیاز نجات
 - اندازه‌گیری اکسیژن و دمای محیط معدن
 - آشنایی با مسیرهای شبکه معدن
 - تحلیل و ارزیابی عملیات نجات بعد از حادثه و در شبیه‌سازی‌ها برای کاهش زمان امدادرسانی
 - احداث سد برای جلوگیری از ورود اکسیژن به محل خودسوزی زغال
- برای اطلاع از جزئیات وظایف گروه امداد و نجات به نشریه شماره ۴۸۸ سازمان برنامه و بودجه کشور با عنوان "دستورالعمل امداد و نجات در معادن" مراجعه شود.

۴-۵- کنترل‌های دوره‌ای

برای نظارت بر اجرای صحیح مقررات ایمنی باید کنترل‌هایی در طول شیفت، روز و هفته انجام گیرد.

۴-۵-۱- کنترل‌های شیفت

- بررسی وضعیت سیم‌بکسل‌ها و محکم بودن آنها بر روی طبلک در شروع و پایان هر شیفت توسط مسؤول وینج
- در ابتدای شیفت و قبل از شروع به کار هر دستگاه، اپراتور باید پین‌ها، فنرها، پیچ و مهره‌های دستگاه را بازرسی و پس از اطمینان از صحت دستگاه آن را روشن کند.
- تمام قسمت‌های برقی باید در انتهای شیفت از برق جدا شوند.
- راننده لکوموتیو باید در ابتدای هر شیفت آب، روغن و مخزن سوخت را چک کند.

- اندازه‌گیری گاز در هر شیفت حداقل باید دو بار، یکی قبل از آغاز شیفت و دیگری یک ساعت قبل از پایان شیفت انجام گیرد و نتایج آن در دفتر و تابلوی ورودی معدن ثبت شود.

۴-۵-۲- کنترل‌های روزانه

- در روزهای پس از تعطیلات و یا هر گونه توقف طولانی در کار معدن، مسؤول ایمنی معدن باید پس از حصول اطمینان از تهویه کافی و ایمن بودن کلیه شبکه معدن به کارگران مجوز ورود به معدن را بدهد. حداقل روزی یکبار سیستم تهویه معدن باید توسط مسؤول مربوطه بازدید و کنترل و نتایج در دفتر ثبت شود.

- پین اتصال واگن‌ها و چراغ عقب آخرین واگن و جلوی لکوموتیو باید کنترل شود.

- سیم‌بکسل‌ها باید روزانه بازدید شوند. در صورتی که در طول یک متر بیش از دو درصد از سیم‌های بافته شده قطع شده باشد، موارد باید با رنگ سفید مشخص و گزارش شود.

- گریس‌کاری و سرویس قطعات باید به صورت روزانه انجام گیرد.

- چراغ‌های معدنی باید توسط مسؤول چراغخانه کنترل شود.

۴-۵-۳- کنترل‌های هفتگی

- شستشو، نظافت و جمع‌آوری گرد زغالسنگ و پاشیدن آهک باید حداقل یکبار در هفته انجام گیرد و در دفتر معدن ثبت شود.

- تمامی سیم‌بکسل‌ها باید حداقل یکبار در هفته بازدید و روغن‌کاری شوند.

- سنگ‌های موجود در بخش حمل و نقل که از واگن‌ها سقوط کرده و یا در اثر تعمیرات باقی‌مانده است باید جمع‌آوری شود.

- کلیه دستگاه‌های برقی و ضدانفحار باید توسط مسؤول برق بازدید شود.

- پرفاتور به صورت هفتگی روغن‌کاری شود.

- لکوموتیو توسط مسؤول تعمیرات سرویس شود.

۴-۵-۴- کنترل‌های ماهانه

- صحت عملکرد تغییر دریچه بادبزن باید توسط مکانیک و مسؤول ایمنی کنترل و زمان لازم برای تغییر جریان هوا در دفتر ثبت شود.

- شدت جریان هوا در کلیه شبکه معدن باید به وسیله بادسنج تعیین و با نقشه تهویه تطبیق داده شود و نمونه‌برداری از هوا انجام گیرد.

- کلیدهای راهاندازی و پوسکاتل قطع و وصل باید سرویس و در دفتر ثبت شود.

- قطر سیم‌بکسل‌ها باید چک و در صورت تغییر اندازه قطر قسمت مربوط تعویض شود.

- کل قسمت‌های واگن باید بازدید شود.
- سیستم‌های علامت‌دهی وینچ‌ها باید کنترل و نتایج ثبت شود.
- کلیه کپسول‌های اطفای حریق نصب شده در کابین لکوموتیوها، اتاق وینچ، مرکز پمپاژ، تجهیزات برقی، پایگاه امداد و نجات، نوار نقاله و سایر موارد از نظر ظاهری و تاریخ شارژ آن‌ها بازرگانی و در دفتر مخصوص شماره‌دار ثبت شود. منظور از بازدید ظاهری بررسی شماره بدن، محل نصب، سالم بودن شلنگ رابط و نازل مربوط و در صورت وجود اشکال تعویض آن‌ها است. این بازرگانی باید توسط گروه امداد و نجات انجام گیرد. حداقل هر شش ماه یکبار به صورت تصادفی یک کپسول باید آزمایش شود.

فصل ۵

کمیته بحران

۱-۵- آشنایی

بحران در معدن به واقعه‌ای گفته می‌شود که بزرگی حادثه موجب شود علاوه بر مسؤولان معدن، دیگر مقامات و سازمان‌های ذیربیط محلی از قبیل استاندار، فرماندار، نیروی انتظامی، هلال احمر و اورژانس برای کمک به رفع حادثه به منطقه مربوط وارد شوند. در چنین مواردی داشتن روش و برنامه برای رفع بحران با سازماندهی گروه‌های عملگر با وظایف مشخص و شرح کار مدون، موجب رفع سریع بحران و بازگشت محیط به شرایط قبل از بحران می‌شود. برای کنترل و رفع بحران در یک معدن زغال‌سنگ، آمادگی قبل از ایجاد وضعیت اضطراری و وجود رویه‌ای مشخص ضروری و در بیشتر کشورهای جهان الزامی است. طرح‌ریزی، اجرا و پیش‌بینی این موضوع با توجه به تغییر مدام مشخصات معدن به علت استفاده از فناوری‌های نو و گشاش مناطق استخراجی جدید، پیچیده به نظر می‌رسد و باید یک سیستم مدیریتی قوی که در آن سلسله مراتب و مسؤولیت‌های افراد به روشنی تعریف شده باشد، ایجاد شود. موفقیت این سیستم مستلزم تامین امکانات ضروری مورد نیاز، سازماندهی پشتیبانی و فنی، تفویض اختیارات و تهیه و ارایه گزارش‌های لازم است.

۲-۵- اهداف و وظایف کمیته بحران و روند عملیات

- الف- کاهش ریسک حوادث با توجه به ماهیت واقعی خطرها و احتمال وقوع آن‌ها
 - ب- کاهش تلفات جانی، صدمات و خسارت به معدن
 - پ- ایجاد ارتباط موثر در شرایط اضطراری و مشخص شدن وظایف
 - ت- ایجاد نظم و هماهنگی و اولویت‌بندی فعالیت‌های ضروری
 - ث- سازماندهی عملیات نجات افراد بر اساس طرح از پیش تعیین شده و انتخاب رییس کمیته برای اداره امور
 - ج- انتخاب افرادی برای تصدی‌گری ارتباط با محل حادثه و مسیرهای دسترسی
 - چ- ابلاغ دستورات کتبی عملیات نجات به سرپرست مربوط
 - ح- تعیین جدول زمانی برای حضور کارکنان در سمت‌های مورد نیاز و تعیین اسماء و ابلاغ زمان حضور هر فرد در صورت طولانی شدن عملیات امداد و نجات
 - خ- تصمیم‌گیری در شرایطی که محدودیتی در عملیات نجات حادثه‌دیدگان به وجود آید.
- روند عملیات در شرایط اضطراری به شرح زیر است:
- اطلاع‌رسانی به واحد امداد و نجات از طریق سریع‌ترین وسیله ارتباطی
 - اعزام گروه امداد و نجات با دستور و هماهنگی سرپرست ایمنی معدن
 - مطلع کردن پرسنل از وقوع حادثه و دستور تخلیه اضطراری با هماهنگی سرپرست شیفت

- گماردن افرادی در دهانه‌های ورودی و خروجی معدن با هماهنگی انتظامات و ممانعت از ورود افراد متفرقه به معدن
- در صورت لزوم قطع جریان برق با دستور رییس کمیته بحران و هماهنگی با مسؤول برق معدن
- اجرای عملیات مقابله با سانحه با توجه به حادثه اتفاق افتاده و اقدام‌های ضروری در این مورد
- خروج مصدومان و انتقال آن‌ها به خارج از معدن
- ارزیابی حادثه و ارایه گزارش

۳-۵- اعضای کمیته بحران

کمیته بحران از افرادی که در هنگام بروز بحران در معدن فعالیت می‌کنند، تشکیل می‌شود. اعضای کمیته بحران شامل مدیر یا سرپرست معدن، معاون معدن، مسوولان ارشد معدن (مانند سرپرست شیفت، سرپرست تونل، سرپرست تاسیسات معدن)، سرپرست گروه ایمنی و نجات، آتشنشانی و پزشک معدن است. در صورت لزوم، نیروهای متخصص دیگری نیز برای رفع بحران به این کمیته اضافه می‌شوند. رییس کمیته بحران از طرف مدیرعامل شرکت یا بالاترین مقام معدن و بهره‌بردار انتخاب می‌شود. این شخص در هنگام بروز بحران به عنوان فرد تام‌الاختیار وظایف راهبری و کنترل عملیات نجات در معدن را به عهده می‌گیرد و دستورات وی برای کلیه کارکنان الزامی است. رییس کمیته بحران باید سابقه، تخصص و توانایی و انجام این مسؤولیت را داشته باشد. قدرت تصمیم‌گیری و اقدام سریع در طرح مقابله با حادثه، کنترل عملیات اجرایی و حضور دائم و مستمر در سمت فرماندهی از جمله ویژگی‌های یک رییس بحران مناسب و کارآمد است.

۳-۵-۱- رییس یا معاون معدن

رییس یا معاون معدن به محض اطلاع از حادثه باید خود را به محل حادثه برساند و ضمن اعلام حضور خود به رییس کمیته بحران با هماهنگی و زیر نظر او به نجات مصدومان و رفع بحران کمک کند. رییس یا معاون معدن ممکن است به عنوان رییس کمیته بحران انتخاب شود.

۳-۵-۲- مسؤول فنی معدن

مسؤول فنی معدن که ممکن است همزمان رییس معدن هم باشد، در برابر کلیه امور فنی معدن مسؤول است. این فرد به محض اطلاع از وضعیت بحران باید خود را به محل حادثه برساند و ضمن اعلام حضور خود به رییس کمیته بحران، با هماهنگی او نسبت به ارایه راهکار، شناسایی و سازماندهی افراد متخصص در مورد بحران به وجود آمده و کنترل خدمات فنی در طول حادثه اقدام کند.

۳-۵- مسؤولان ارشد معدن

سرپرست شیفت یا تونل باید خود را به رییس کمیته بحران معرفی کند و در صورت نبود رییس کمیته وظایف او را به عهده بگیرد و ضمن انجام اقدامات ضروری برای رفع مشکلات، پس از رسیدن رییس کمیته بحران، اطلاعات عملیات امداد و نجات را به وی منتقل کند. کلیه مسؤولان مانند سرپرست تاسیسات، پزشک معدن، سرپرست حمل و نقل، سرپرست ایمنی و امداد و نجات، سرپرست حراست و انتظامات موظفاند حضور خود را به رییس کمیته اعلام کنند.

سرپرست انبار و اموال معدن وظیفه دارد به محض دریافت صورت وسایل مورد نیاز، تجهیزات لازم را از انبار به محل حادثه ارسال کند. مسؤول چراغخانه باید افرادی را که از محل حادثه خارج نشده‌اند به مسؤول تاسیسات اعلام کند. سایر سرپرستان مانند مسؤولان نجارخانه و تعمیرگاه‌های فنی باید زیر نظر مسؤول تاسیسات برای تهیه الوار و مصالح و ارسال به محل حادثه آماده باشند.

سرپرست گروه امداد و نجات و آتش‌نشانی، شخص مطلع به روند عملیات معدنکاری و مشرف به کلیه مسیرهای معدن و نقشه حفریات زیرزمینی است. این شخص با اعلام حضور به رییس کمیته با انتخاب افراد شایسته و تقسیم‌بندی افراد در گروه‌های مختلف برای اعزام افراد به محل حادثه، انجام وظیفه می‌کند و وظایف اصلی این فرد به شرح زیر است:

الف- تهیه ابزار و تجهیزات مورد نیاز افراد گروه و نظارت بر عملکرد آن‌ها در حین عملیات

ب- تشریح طرح عملیات امداد و نجات برای اعضای گروه

پ- راهبری عملیات

ت- تعیین زمان استفاده از رسپیراتورها برای طی مسیر امدادی با توجه به نقشه معدن و میزان کارکرد هر تیم

ث- نظارت بر عملکرد دستگاه‌های تهویه در معدن

ج- تعیین ماموران ویژه برای کنترل دربهای تهویه

مسول هر تیم با ورود به محل حادثه با وسایلی که در اختیار دارد باید نسبت به نجات مصدومان با کمترین خسارت جانی و مالی اقدام و به رفع بحران کمک کند. فرمانده هر گروه ضمن اجرای دستورات محوله و هدایت گروه و کنترل اعضای تیم باید به طور مستمر با سرپرست مربوط در ارتباط باشد و ضمن اعلام وضعیت، در صورت به خطر افتادن اعضای گروه حین عملیات، تجهیزات و یا نیروی کمکی جدید مورد نیاز را اعلام کند. در هر صورت فرمانده گروه، حافظ جان اعضای گروه است و باید از انجام هر کار با ریسک بالا خودداری کند. ارایه کمک‌های اولیه به مصدومان از جمله وظایف این تیم است.

پس از خروج افراد توسط گروه امداد و نجات، پزشک معدن باید وضعیت مصدومان را بررسی و آن‌ها را حسب مورد به درمانگاه یا بیمارستان اعزام کند و همچنین راهنمایی افراد امداد و نجات را در مورد نحوه کمک‌رسانی به مصدومان در داخل معدن و محل حادثه به عهده گیرد. در جدول ۱-۵ مشخصات اعضای کمیته بحران و افرادی که در موقع بحران باید فراخوانده شوند، ارایه شده است.

۴-۵- ایجاد پایگاه یا اتاق کمیته بحران

وجود پایگاه یا اتاق کمیته بحران در خارج از محدوده خطر برای انجام هماهنگی لازم ضروری است. این اتاق باید تسهیلات مناسب برای راهبری و کنترل عملیات را داشته باشد. از جمله لوازم و تجهیزات مورد نیاز این پایگاه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

الف- نقشه‌های دقیق و به روز کلیه قسمت‌های شبکه معدن مانند راه‌های ورودی، خروجی، کانکس‌های جان‌پناه، کارگاه‌های استخراج، پیشروی‌ها، مسیرهای خروج اضطراری، مسیرهای تهویه و نظایر آن‌ها

ب- نقشه توپوگرافی معدن و راه‌های ارتباطی

پ- مدارک و اسناد فنی معدن با توجه به حفریات زیرزمینی

ت- فهرست به روز شده تجهیزات امداد و نجات و لوازم پزشکی موجود در معدن

ث- جدول تکمیل شده ۱-۵ اعضای کمیته برای فراخوانی

ج- تجهیزات مناسب اتاق مانند روشنایی، سیستم ارتباطی و اعلام عمومی، سیستم صوتی و تصویری ثبت وقایع

ج- اسناد مربوط به طرح و برنامه‌های واکنش اضطراری با توجه به حوادث قابل وقوع در معدن

ح- آینه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مورد نیاز

در هنگام وقوع حادثه، اطلاع‌رسانی اهمیت فوق العاده‌ای دارد. در این موارد، آگاه کردن بستگان، رسانه‌ها و مسوولان ذیربطری از نحوه عملیات حائز اهمیت است. اگر این امور به نحو مناسب انجام نشود، مشکلات و حاشیه‌های جانبی باعث دخالت در کار امداد و نجات می‌شود. مسؤول روابط عمومی، باید اطلاعات دقیق را از طریق رییس کمیته بحران به مراجع ذیربطری اعلام کند. اطلاع‌رسانی به بستگان و رسانه‌ها باید از سیستم مرکز انجام گیرد تا شک و شباهی در اذهان عمومی ایجاد نشود.

در هر معدن حداقل در هر سال باید دو بار تمرین واکنش در شرایط اضطراری با تشکیل کمیته بحران انجام گیرد. به طور مثال باید وضعیت کارگاه تخریب استخراج، ریش و مسدود شدن کارگاه و محبوس شدن افراد به کمک آدمک‌ها شبیه‌سازی شود. به محض اعلام باید افراد فهرست شده در جدول ۱-۵ در اتاق بحران حضور یابند و مراحل امداد و نجات را تمرین کنند و در نهایت نسبت به رفع کاستی‌ها اقدام شود.

جدول ۵-۱- فهرست اعضای کمیته بحران برای فراخوانی

ردیف	سمت	نام و نام خانوادگی	شماره تماس اضطراری	آدرس منزل و محل کار	ملاحظات
۱	رییس معدن				
۲	معاون معدن				
۳	مسوول فنی معدن				
۴	سرپرست شیفت				
۵	سرپرست حمل و نقل				
۶	سرپرست تاسیسات				
۷	سرپرست ایمنی و نجات				
۸	سرپرست حراست و انتظامات				
۹	پزشک معدن				

فصل ۶

آموزش ایمنی در معادن

۶-۱- آشنایی

کلیه پرسنل معدن قبل از شروع به کار پس از انجام معاینات پزشکی شامل آزمایش خون و ادرار، اسپیرومتری و شنوایی سنجی، بینایی سنجی، نوار قلب و روانشناسی برای حصول اطمینان از توانایی کار در معادن زغال سنگ، باید آموزش‌های لازم را فرآگیرند. آموزش‌های مرتبط به دو دسته زیر تقسیم می‌شود:

الف- آموزش‌های عمومی ایمنی، بهداشت و محیط زیست

ب- آموزش‌های تخصصی بر اساس شغل

افراد پس از گذراندن کلاس‌های مرتبط و موفقیت در امتحان، گواهینامه پایان دوره آموزشی مجوز کار در معدن دریافت می‌کنند. یک نسخه از گواهینامه کسب شده باید در پرونده فرد نگهداری شود. علاوه بر معاینات پزشکی و آموزش‌های بدو استخدام، برگزاری دوره‌های آموزش ادواری ضمن خدمت برای یادآوری و آگاهی افراد از فناوری‌های جدید الزامی است.

افراد باید شایستگی و توانایی شغلی مورد نیاز را برای عملکرد موثر در محیط کار داشته باشند که بخشی از این شایستگی از طریق آموزش فراهم می‌شود. علاوه بر این، برای ارتقای شغلی افراد نیز باید برنامه‌های آموزشی خاص تهیه و اجرا شود.

۶-۲- دوره‌های آموزش عمومی ایمنی، بهداشت و محیط زیست

در این دوره مطالب لازم درباره نحوه رعایت بهداشت فردی به همراه دستورالعمل مربوط و لزوم استحمام و آشنایی با بیماری‌های شغلی آموزش داده می‌شود. همچنین شرایط استاندارد سرویس‌های بهداشتی از نظر نور و تهویه، مواد ضدغوفونی، ویژگی‌های غذا و آب آشامیدنی سالم و استفاده مناسب از شوینده‌های بهداشتی ارایه می‌شود. حفاظت از محیط زیست، مصرف بهینه انرژی و شناسایی و بررسی منابع آلوده‌کننده هوا، خاک و آب از دیگر مواد آموزشی این دوره است.

۶-۳- دوره‌های آموزشی پیشگیری از زیان‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی

در این دوره‌ها مطالب ارایه شده در مورد خطرات عوامل فیزیکی مواردی مانند سر و صدا، ارتعاش، دما، رطوبت و بیماری‌های مرتبط با آن را شامل می‌شود. در خصوص خطرات عوامل شیمیایی محیط مواردی مانند مواد شیمیایی، مواد قابل اشتعال، مواد قابل انفجار، مواد سمی، مواد خورنده و آسیب‌ها و بیماری‌های مربوط به این عوامل مورد بحث قرار می‌گیرد. در بخش خطرات بیولوژیکی مطالبی درباره باکتری، ویروس، قارچ، میکروب‌ها و بیماری‌های مربوط و راهکار پیشگیری از بیماری‌های شغلی ارایه می‌شود. در پایان آموزش، شرکت‌کنندگان باید آگاهی لازم درباره موارد یاد شده را کسب کنند.

۶-۴- دوره آموزش رعایت اصول ارگonomی

طی این دوره آموزشی باید نحوه صحیح بلند کردن بار، حمل و جابه‌جایی بارهای سنگین با دست، اصول ارگونومی هنگام کار در معادن زیرزمینی، آسیب‌های اسکلتی- عضلانی مرتبط با کار در معادن، روش‌های استفاده از ابزار کار و انواع خستگی و روش‌های پیشگیری از آن آموزش داده شود.

۶-۵- دوره آموزش استفاده از وسایل حفاظت فردی

در این دوره استفاده از لباس کار مناسب در معادن زغال‌سنگ و رعایت استاندارد لازم و موارد ایمنی آن، کلاه ایمنی و نحوه و زمان استفاده آن، عینک حفاظتی، گوشی محافظ، دستکش، کفش کار، ماسک ایمنی، جلیقه ایمنی، کمربند و کار با دستگاه خودنجات و چراغ تونلی و نحوه نگهداری و شرایط تعویض وسایل حفاظت شخصی تشریح می‌شود.

۶-۶- دوره آموزش اطفای حریق

در این دوره انواع حریق و ویژگی آن‌ها، علل بروز آتش‌سوزی در معادن (مانند خودسوزی زغال، انفجار متان، گرد زغال و نظایر آن)، سیستم‌های اعلام حریق و انواع خاموش‌کننده‌ها بر اساس نوع حریق، روش‌های پیشگیری از حریق، روش‌های اطفای حریق در معادن، مشکلات در حین اطفای حریق، زمان طلایی برای رسیدن به حریق و اطفای آن تشریح می‌شود. طی این دوره آموزشی مراحل اطلاع‌رسانی تا اطفای حریق آموزش داده می‌شود. شرکت‌کنندگان در دوره علاوه بر آموزش‌های نظری، به طور عملی نحوه خاموش کردن آتش و کار با ماشین آتش‌نشانی را نیز فرامی‌گیرند.

۶-۷- دوره آموزش پیشگیری از خطرات

در این دوره خطرات انفجار و گازگرفتگی، خطرات پرتاب زغال، خطرات ناشی از مواد ناریه و چال‌های عمل نکرده و انبار مواد ناریه، علل ممنوعیت استعمال دخانیات، خطرات ناشی از ریزش و آب‌گرفتگی در معادن، نحوه کنترل ورود و خروج پرسنل، نحوه استفاده از سیستم حمل و نقل، نحوه پیدایش گاز در معادن زغال‌سنگ و روش‌های اندازه‌گیری گاز (مانند متان، مونواکسید کربن، سولفور هیدروژن و اکسیژن)، خطرات ورود به محل‌های بن‌بست، ایمنی ورود به مخازن سوخت و بونکرها، خطرات ناشی از کار در ارتفاع، انواع مواد ممنوعه برای ورود به تونل معادن زغال‌سنگ و پاسپورت معادن همراه با راه کارهای پیشگیری، آموزش داده می‌شود.

۶-۸- دوره آموزش واکنش در شرایط اضطراری، امداد و نجات

در این دوره مفهوم شرایط اضطراری، راه‌های فرار و تخلیه اضطراری در صورت وقوع حادثه، روش‌های اعلام شرایط اضطراری به سرپرست، استفاده از دستگاه خودنجات و رسپیراتور، کنترل شرایط اضطراری تا بازگشت به شرایط عادی،

کنترل منظم راههای خروج اضطراری برای اطمینان از باز بودن آنها، عدم مداخله افراد غیرمسوول، مفهوم کمکهای اولیه و نحوه حمل مصدوم آموزش داده می‌شود.

۶-۹- مانور آموزشی اطفای حریق

برنامه مانور باید به طور مشخص از قبل طراحی شود. به طور مثال برای خاموش کردن، حوضچه اطفای حریق با ابعاد ۱×۱ متر و به عمق ۲۰ سانتی‌متر در نظر گرفته می‌شود. هدف از این مانور، افزایش توان بدنی و برقراری تعادل بین تصمیم‌و اقدام است.

افراد شرکت‌کننده (۲ نفر) ملزم به استفاده از تجهیزات فردی مانند کلاه ایمنی، چکمه، اورکت ضدحریق، شلوار بادگیر و دستکش‌اند. وسایل مورد نیاز این مانور به شرح زیر است:

- یک عدد نردهبان ۴ متری

- یک دستگاه خاموش‌کننده ۶ کیلویی پودر گاز

- یک شاخه لوله به قطر حدود ۶/۵ سانتی‌متر (۲/۵ اینچ) و به طول ۲۰ متر

- یک شاخه لوله سیمانی یا فلزی به قطر ۱۲۰ سانتی‌متر و به طول ۵ متر

- دو خرک هر کدام به طول ۳/۵ متر، ارتفاع از زمین ۱۰۰ سانتی‌متر و عرض ۱۳ سانتی‌متر. حد فاصل دو خرک ۷۰ سانتی‌متر است که مطابق نقشه با شیب مناسب به زمین وصل می‌شوند.

- یک اتافک به ارتفاع ۳ و عرض ۳/۵ متر

- حوضچه به ابعاد ۱×۱ متر در ۲۰ سانتی‌متر که در سطح زمین احداث می‌شود.

برای انجام مانور افراد تیم در خط شروع قرار می‌گیرند و هم‌زمان با به صدا در آمدن سوت و شروع مانور، نردهبان را از بالای خودروی آتش‌نشانی بر می‌دارند و کنار دیوار قرار می‌دهند و به بالای ساختمان می‌روند و سپس به وسیله طناب از طرف دیگر ساختمان پایین می‌آیند. هر کدام از افراد یک عدد کپسول پودر و گاز ۶ کیلویی و نفر بعد یک شاخه لوله ۲۰ متری ۶/۵ سانتی‌متری را که در پایین ساختمان قرار دارد با خود حمل می‌کند و داخل شاخه لوله سیمانی می‌شود و پس از خروج از لوله از روی خرک عبور می‌کند و پس از اطفای حریق حوضچه، وسایل همراه را پشت خط پایان قرار می‌دهد.

در ضمن مانور، موارد زیر باید رعایت شود:

- هنگام بالا رفتن و پایین آمدن از ساختمان افراد نباید به یکدیگر کمک کنند.

- حرکت تک‌تک یا گروهی در شروع مسابقه آزاد است.

- کلیه افراد باید از تمام موانع عبور کنند و در صورت سقوط از خرک، کار از ابتدای خرک شروع می‌شود.

- خاموش‌کننده باید از قسمت دستگیره گرفته شده و در یک سمت بدن حمل شود.

- لوله نواری باید زیر بغل حمل شود به طوری که کوپلینگ آن به سمت عقب و حداقل ۱۰ سانتی‌متر با دست فاصله داشته باشد.

موارد زیر به هنگام مانور مجاز نیست:

- سقوط کلاه ایمنی شرکت‌کننده یا به پشت سر رفتن کلاه

- رها کردن کلاه ایمنی سقوط کرده

- پرتاب وسیله در پایان مانور

- حمل نادرست وسایل

- رها کردن طناب و پریدن به پایین از ارتفاع بیش از نیم‌متر

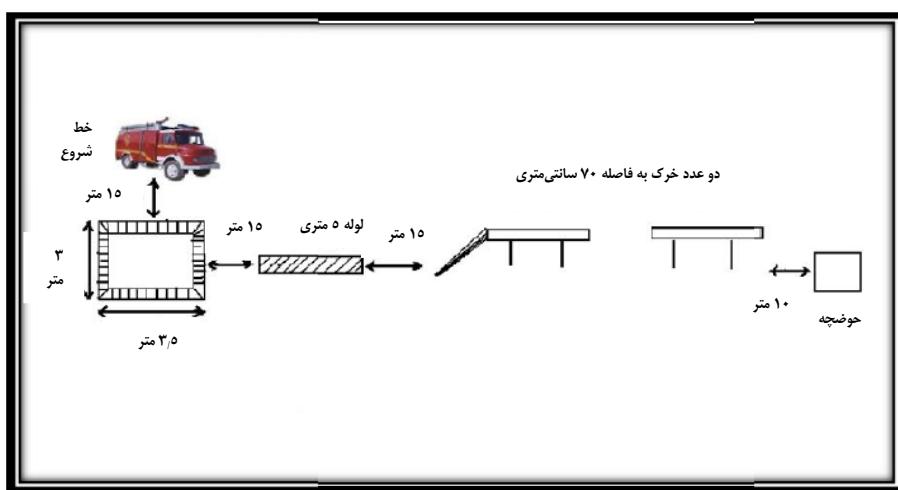
- عدم انجام مراحل مانور به ترتیب یاد شده

- کمک به یکدیگر در عبور از موانع

- سقوط وسایل هنگام دویدن یا عبور از موانع

حداقل زمان برای انجام این مانور ۴ دقیقه است و اگر بیشتر از ۴ دقیقه طول بکشد، باطل اعلام می‌شود. ضمناً به ازای هر خط ۵ ثانیه به وقت تیم اضافه می‌شود.

نقشه مانور در شکل ۱-۶ نمایش داده شده است.

شکل ۱-۶- مراحل مانور اطفای حوضچه حریق

۶- شبیه‌سازی سوانح در معادن بر اساس خطرات موجود

بر اساس خطرات موجود در معادن به طور مثال گازگرفتگی یا آتش‌سوزی در داخل تونل، شبیه‌سازی با احداث یک تونل آزمایشی به سطح مقطع ۵ مترمربع به طول ۲۰ متر که در داخل آن موانعی همانند تونل واقعی با دویل‌های استخراجی احداث شده باشد، اجرا می‌شود. یک نفر به عنوان مصدوم در درون تونل آزمایش داخل دویل قرار می‌گیرد و

در مسیر دود مصنوعی ایجاد می‌شود و افراد گروه امداد و نجات مجهز به رسپیراتور باید در یک جوخه ۴ نفره وارد تونل دود شوند و پس از رسیدن به محل حادثه و ارایه کمک‌های اولیه به مصدوم، به آزادسازی فرد حادثه دیده و حمل او به وسیله برانکارد به خارج از تونل اقدام کنند. مشابه این شیوه‌سازی را می‌توان در موارد دیگر مانند حادثه ریزش و آوار، انفجار گاز متان، پرتاب زغال و نظایر آن‌ها اجرا کرد.

پیوست ۱

مواردی از کار با دستگاه‌های معدنی

پ ۱-۱- آشنایی

برای داشتن یک محیط ایمن و بدون حادثه، رعایت نکات و دستورالعمل‌های ایمنی الزامی است. در این مورد، برای جلوگیری از فراموش شدن موارد بازرسی، تعدادی چکلیست مورد نیاز است. این مقررات و دستورالعمل‌ها در آئین‌نامه ایمنی در معادن گردآوری شده است. به عنوان نمونه در آئین‌نامه یاد شده ممنوع بودن سوار شدن پرستل بر نوار نقاله و واگن حمل مواد و لکوموتیو قید شده است. آموزش و نصب دستورالعمل‌ها در مکان‌های مختص به خود به عنوان مثال نصب رعایت نکات ایمنی کار با وینج در محل اتاق وینج الزامی است.

پ ۱-۲- دستورالعمل کار با پرفراتور

- قبل از اتصال پرفراتور به شلنگ باید شلنگ را به کمک هوا پاک کرد.
- قطر سرمهته باید $1\frac{1}{5}$ میلی‌متر از قطر لول مواد منفجره بزرگتر باشد.
- فشار هوا باید حداقل ۵ بار باشد.
- روغن‌دان خودکار باید پر از روغن باشد.
- شلنگ خروجی آب باید به دستگاه متصل باشد.
- شلنگ‌ها باید سالم باشند.
- تعمیرات در داخل شبکه معادن زیرزمینی ممنوع است و دستگاه باید برای تعمیرات به سطح زمین انتقال یابد.
- شیستشوی هفتگی پرفراتور در محل کار همراه با عملکرد آن کنترل شود.
- فشار آب خروجی با فشار هوا متناسب باشد.
- برنامه تعمیر و نگهداری و باز کردن قطعات پرفراتور باید پس از حصول اطمینان از قطع شیر هوای فشرده انجام گیرد.
- باز کردن پرفراتور و سر هم کردن آن باید به کمک چکش‌های چوبی و یا مسی انجام شود.
- هنگام کار با پرفراتور، استفاده از لوازم حفاظت فردی شامل گوشی، عینک، ماسک، کلاه، کفش ایمنی و دستکش ضدارتعاش الزامی است.

پ ۱-۳- دستورالعمل کار با وینج و بالابرهاي معدنی

- اپراتور وینج و سیگنالیست باید به قدرت کشش وینج و تعداد واگن‌های متصل به سیم‌بکسل برای جابه‌جایی در تونل شیبدار توجه کند.
- احتمال پاره شدن سیم و کابل فولادی در نزدیکی قلاب‌ها و کلیپس‌ها بیشتر است، بنابراین بازدید دورهای از قطر سیم‌ها و بازدید ظاهری سیم‌بکسل و آچارکشی کلیپس‌ها ضروری است.
- اگر بیش از ۱۰ درصد از رشته‌های کابل در هر گام پاره شود کابل باید تعویض شود.
- قطر کابل‌ها به ویژه در نزدیکی طبلک، قلاب و نقطه میانی تونل شیبدار باید به طور دورهای بازدید و تعویض شود.
- وینج‌ها باید شناسنامه داشته باشند و طبق آن کنترل و سرویس کاری شوند.

- جایه‌جایی اشیای بلند باید از طریق شاسی‌های مخصوص و باستن وسایل از طریق زنجیر انجام شود.
- سرعت حرکت وینچ باید یکنواخت باشد.
- سیستم ارتباطی بین اپراتور وینچ و سیگنالیست‌ها همواره باید برقرار و سالم باشد.
- غلتک‌های افقی و قائم باید همواره سالم باشند.
- روغن کاری کابل‌ها، نصب کپسول اطفای حریق در اتاق وینچ، تابلوها و عالیم هشداردهنده در هنگام کار با وینچ الزامی است.

پ ۱-۴- دستورالعمل کار با نوار نقاله

- تجهیز نوار نقاله به زنگ اخبار و کاربرد آن پیش از شروع به کار نوار ضروری است.
- مسیر نوار نقاله قبل از راهاندازی آن کنترل شود.
- رله قطع باید بر روی کل مسیر نوار نصب شود.
- هنگام تعمیر و در موقع روغن کاری دستگاه باید خاموش و برق آن قطع شود.
- از سوار شدن کارگران بر روی نوار ممانعت شود.
- سیستم تخلیه بار بر روی نوار تنظیم شود.
- سیستم اتصال به زمین، نصب الکترود انباستگی زغال در انتهای نوار، سالم بودن غلتک‌ها و روان کاری آن‌ها و روشنایی مسیر حرکت باید کنترل شود.

پ ۱-۵- دستورالعمل کار با لکوموتیوهای معدنی

- راننده لکوموتیو باید گواهینامه ویژه دستگاه را داشته باشد و طی هدایت آن نباید در کابین به حالت ایستاده باشد.
- سوار کردن افراد متفرقه در کابین ممنوع است.
- تعویض سوزن و مسیر خط در حال حرکت حتی با سرعت کم مجاز نیست.
- راندن لکوموتیو به هنگام باز بودن قلاب واگن‌ها، حمل اشیای اضافی و خارجی به غیر از متعلقات دستگاه و حمل مواد ناریه در کابین راننده ممنوع است.
- وجود حداقل یک عدد کپسول اطفای حریق شش کیلوگرمی الزامی است.
- حرکت در مواقعی که گاز متان بیش از یک درصد باشد، ممنوع است.
- تمیزی دیواره دستگاه از نظر آغشته نبودن به گرد زغال، روغن و گازوییل باید کنترل شود.
- تعویض به موقع فیلترهای روغن و هوا ضروری است.
- آشنازی راننده با مسیر و پیچ‌ها و کنترل سرعت به ویژه در موقع نزدیک شدن به دربهای تهویه و سر پیچ‌ها ضروری است.
- راننده مجاز به ایستادن و خارج کردن سر از کابین و پریدن از روی لوکوموتیو نیست.
- جمع‌آوری بونکرهای قدیمی در مسیر تردد، درگیر کردن ضامن واگن‌ها و کنترل دستگاه مانند وضعیت چراغ‌ها، ترمز، بوق، جک و قسمت‌های ضدانفجار الزامی است.

- راننده در هنگام توقف دستگاه و ترک لکوموتیو، ضمن استفاده از ترمز باید مотор را خاموش کند و با روشن گذاشتن چراغ، سوییچ را بردارد.
- در جلوی لکوموتیو چراغ با نور مناسب و در انتهای آخرین واگن چراغ با نور قرمز نصب شود.
- لکوموتیو باید همواره در جلوی واگن‌ها باشد و هل دادن واگن برای اتصال به آن ممنوع است.
- هنگام حرکت معکوس (دنده عقب) باید به هشدارهای کمک راننده توجه شود.
- سوار شدن افراد در واگن ممنوع است. فقط حضور کمک راننده در صندلی مخصوص در لبه آخرین واگن مجاز است.

پ ۱-۶- دستورالعمل کار با پیکور

- دستگاه قبل از روغن کاری با آب و نفت شسته و تمیز شود.
- دستگاه باید قبل از شروع کار روغن کاری شده و مغزی آن با روغن آغشته شود.
- فشار نسبی هوای ورودی به دستگاه نباید کمتر از ۵ بار باشد.
- قبل از اتصال دستگاه به شلنگ، شیر هوا باید مدتی باز باشد تا هوای ورودی دستگاه عاری از ذرات گرد و غبار شود.
- طول شلنگ برای تنظیمه پیکور نباید از ۱۲ متر بیشتر باشد.
- متنه به طور صحیح به بدنه متصل و شلنگ قادر تاخوردگی باشد.
- دستگاه قبل از استفاده باید به صورت آزاد و بدون اعمال بار آزمایش شود.
- استفاده از متنهای بیش از حد گرم شده ممنوع است و این متنهای باید با متنهای دیگر جایگزین شوند.
- پس از اتمام کار باید ابتدا شیر هوا بسته و سپس دستگاه از محل شلنگ جدا شود.
- استفاده از سرمهته متناسب با نوع سنگ و طول عمر آن بر اساس جدول کارخانه سازنده رعایت شود.
- دستگاه پس از استفاده با نفت شسته شده و پس از خشک شدن کامل در فضای عاری از گرد و غبار نگهداری شود.
- روغن کاری در حین کار هم باید اجرا شود.
- برای اپراتور استفاده از تجهیزات حفاظت فردی مانند گوشی، کلاه ایمنی، ماسک، لباس و کفش ایمنی، عینک محافظ، لباس کار و دستکش خذارتعاش الزامی است.

پیوست ۲

نمونه‌ای از طرح مقابله با سوانح

پ-۲-۱- نمونه‌ای از طرح مقابله با سوانح

در یک معدن، کارگاه استخراج در طبقه ۳ و با فاصله ۳۰۰ متر از سطح زمین و در گازخیزی در رده ۳ قرار دارد. سناریوی خطر شامل این موارد است که احتمال می‌رود پرتاب زغال‌سنگ موجب مصدوم شدن کارگران جبهه‌کار و پراکنده شدن گاز متان و کاهش اکسیژن در محیط شود. همچنین با انتشار گاز به داخل تونل احتمال انفجار وجود دارد. سناریوی مقابله با سانحه به صورت زیر نوشته می‌شود:

- با توجه به احتمال پرتاب زغال، همواره چالزنی قبل از استخراج مطابق با عملیات شرح داده شده در فصل ۲ انجام شود.
- در صورت اعلام صدای هشدار گازسنجهای رقومی، پرسنل موظف به استفاده از خودنجات‌اند و باید به سمت مسیر خروجی از معدن به کمک تابلوهای خروج اضطراری حرکت کنند.
- یک نفر از انتظامات باید مانع از ورود افراد و تجهیزات غیرمجاز به داخل معدن شود.
- یک گروه یا جوخه ۴ نفره از افراد ایمنی و نجات باید با تجهیزات کامل به محل حادثه اعزام شوند و از قسمت بالای کارگاه وضعیت را بررسی و بادبزن‌های فرعی را به علت عدم کارآیی خاموش کنند.
- هر گونه تردد لکوموتیو با توجه به انتشار گاز ممنوع است.
- ۳ گروه ۵ نفره با تجهیزات سازماندهی شوند.
- گروه دوم که از قسمت زیر میله به محل حادثه می‌رسند، باید به سرعت نسبت به آزاد کردن زغال درون بونکر و نجات مصدومان اقدام کنند و ضمن ارایه کمک‌های اولیه، در انتظار دستور برای حمل مصدومان بمانند.
- گروه سوم ایمنی و نجات، وظیفه خارج کردن پرسنل از جبهه‌کارها را به عهده دارند.
- شدت جریان تهویه افزایش باید و پس از کاهش غلظت گاز به ۷۵/۰ درصد، حادثه دیدگان با برانکارد منتقل شوند.
- در صورت کاهش غلظت گاز، بادبزن‌های فرعی جبهه‌کار برای تهویه روشن شوند.
- قادر پزشکی و آمبولانس در دقایق اولیه امدادرسانی در جلوی تونل خروجی مستقر شوند.
- غلظت گاز به طور مداوم کنترل شود.

در خاتمه عملیات باید گزارش جامعی از وضعیت گاز، امدادرسانی و مصدومان تهیه و به مدیر معدن ارایه شود. لوازم و تجهیزات مورد نیاز برای این سناریو شامل موارد زیر است:

- رسپیراتور
- دستگاه تنفس مصنوعی مخصوص محیط‌های گازدار
- خودنجات، چراغ قوه ضدانفجار، لوازم کمک‌های اولیه پزشکی
- برانکارد
- تلفن تونلی
- بالشتک‌های مخصوص نجات افراد در صورت گیر کردن
- تبر و اره

این سناریو و راههای مقابله با آن نیاز به تمرین و مانور دارد که در سال باید حداقل ۴ بار اجرا شود تا در حوادث واقعی در سریع‌ترین زمان باعث نجات مصدومان و برگرداندن وضعیت به شرایط قبل از حادثه شود.

در مورد حوادث رخ داده در طبقات بالایی معدن، احتمال وقوع همان حادثه در طبقات پایینی مانند برخورد با گسل، پرتاب زغال و نظایر آن نیز وجود دارد که سناریوی مربوط باید نوشته شود.

عنوان پژوهش‌های اکتشاف برنامه تهیه ضوابط و معیارهای معدن

ردیف	عنوان پژوهش	برنامه و بودجه کشور	شماره نشریه در سازمان	شماره نشریه در سازمان	شماره نشریه در سازمان نظام مهندسی معدن ایران
۱	تعاریف و مفاهیم در فعالیت‌های معدنی، واژه‌ها و اصطلاحات پایه اکتشاف معدنی		۳۲۸	-	-
۲	مراحل مختلف اکتشاف زغال‌سنگ		۳۵۱	-	-
۳	دستورالعمل رده‌بندی ذخایر معدنی		۳۷۹	-	-
۴	راهنمای ملاحظات زیست‌محیطی در فعالیت‌های اکتشافی		۴۹۸	۱۳	-
۵	دستورالعمل تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی - اکتشافی بزرگ‌مقیاس (مقیاس‌های ۱:۲۰,۰۰۰ و ۱:۲۵,۰۰۰ و رقومی کردن آن‌ها)	دستورالعمل تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی - اکتشافی بزرگ‌مقیاس (مقیاس‌های ۱:۲۰,۰۰۰ و ۱:۲۵,۰۰۰ و رقومی کردن آن‌ها)	۵۳۲	۲۰	-
۶	فهرست خدمات مراحل چهارگانه اکتشاف سنگ آهن		۵۳۶	۱۷	-
۷	علاویم استاندارد نقشه‌های زمین‌شناسی		۵۳۹	۲۳	-
۸	دستورالعمل اکتشاف ژئوشیمیابی بزرگ‌مقیاس رسوبات آبراهه‌ای (۱:۲۵,۰۰۰)		۵۴۰	۲۴	-
۹	فهرست خدمات مراحل چهارگانه اکتشاف مس		۵۴۱	۲۵	-
۱۰	فهرست خدمات اکتشافی سنگ‌ها و کانی‌های صنعتی (باریت، بتونیت، زئولیت، سلسیتین، سیلیس، فلدسپار، فلورورین)		۵۶۶	۳۶	-
۱۱	واژه‌ها و اصطلاحات پایه اکتشاف، استخراج و فرآوری مواد معدنی		۵۶۷	۳۷	-
۱۲	فهرست خدمات مراحل چهارگانه اکتشاف سرب و روی		۵۸۱	۴۰	-
۱۳	راهنمای مطالعات ژئوفیزیکی اکتشافی به روش‌های مغناطیس‌سنگی، گرانی‌سنگی و لرزه‌نگاری در اکتشافات معدنی		۵۹۴	۲۸	-
۱۴	فهرست خدمات مراحل چهارگانه اکتشاف آنتیموان		۵۹۵	۳۴	-
۱۵	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف کانی‌ها و سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی		۵۹۹	۴۳	-
۱۶	فهرست خدمات و راهنمای مطالعات دور‌سنگی در اکتشاف مواد معدنی		۶۱۵	۴۵	-
۱۷	فهرست خدمات و دستورالعمل مراحل مختلف اکتشاف مواد اولیه تولید انواع سیمان		۶۱۷	۴۷	-
۱۸	فهرست خدمات و دستورالعمل بررسی‌های چاهمیابی		۶۱۸	۴۸	-
۱۹	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف عناصر نادر خاکی		۶۴۸	۵۱	-
۲۰	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف قلع		۶۴۹	۵۲	-
۲۱	دستورالعمل آماده‌سازی و اندازه‌گیری عناصر در کانستگ آهن		۶۵۲	۵۴	-
۲۲	دستورالعمل آماده‌سازی، تهیه نمونه و مطالعات میکروسکوپی و سیالات درگیر در نمونه‌های اکتشافی		۶۵۵	۵۵	-
۲۳	دستورالعمل اکتشافات ژئوشیمیابی محیط‌های سنگی در مقیاس ۱:۲۵,۰۰۰		۶۷۱	۶۲	-
۲۴	دستورالعمل یکسان‌سازی اسامی مواد معدنی		۲۳۱	۶۵	-
۲۵	راهنمای مطالعات ژئوفیزیکی به روش‌های مقاومت ویژه، پلاریزاسیون القایی، الکترومغناطیسی و پتانسیل خودزا در اکتشافات معدنی		۵۳۳	۶۶	-
۲۶	دستورالعمل تهیه گزارش پایان عملیات اکتشافی		۴۹۵	۷۰	-
۲۷	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف طلا		۷۰۳	۷۵	-
۲۸	دستورالعمل آماده‌سازی و اندازه‌گیری غلظت فلزات گرانبهای (طلا، نقره و گروه پلاتین)		۷۰۴	۷۸	-
۲۹	دستورالعمل تهیه طرح اکتشاف مواد معدنی		۷۱۳	۸۰	-
۳۰	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف گنج و نمک		۷۲۱	۸۱	-
۳۱	دستورالعمل آماده‌سازی و اندازه‌گیری غلظت فلزات گرانبهای (مس، روی و سرب)		۷۲۷	۸۲	-
۳۲	فهرست خدمات اکتشاف سنگ‌ها و کانی‌های صنعتی (پریلت، دیاتومیت و ورمیکولیت)		۷۲۸	۸۳	-
۳۳	دستورالعمل اکتشافات ژئوشیمیابی خاک در مقیاس ۱:۲۵,۰۰۰		۷۳۰	۸۵	-

عنوانین پژوهه‌های اکتشاف برنامه تهیه ضوابط و معیارهای معدن

ردیف	عنوان پژوهه	برنامه و بودجه کشور	شماره نشریه در سازمان	شماره نشریه در سازمان	شماره نشریه در سازمان نظام مهندسی معدن ایران
۳۴	راهنمای مطالعات GIS در مقیاس ناحیه‌ای و تعیین نواحی امیدبخش			۷۳۹	۸۷
۳۵	دستورالعمل اکتشاف ناحیه‌ای طلا به روش بلگ			۷۵۱	۹۱
۳۶	دستورالعمل فعالیت‌های زمین‌شناسی استخراجی			۷۰۵	۹۳
۳۷	دستورالعمل اکتشاف مواد معدنی به روش هیدرولوژیکی			۷۷۴	۱۰۱
۳۸	دستورالعمل اکتشافات ژئوشیمیابی به روش‌های بیوزوژنیکی و ژئوبوتانی		در دست تدوین		
۳۹	فهرست خدمات مراحل مختلف اکتشاف شورابه‌ها		در دست تدوین		
۴۰	فهرست خدمات و دستورالعمل اکتشاف سنگ‌ها و کانی‌های صنعتی (نسوزها): خاک نسوز، منیزیت - هونتیت، بوکسیت، نسوزهای آلمینیو سیلیکاته (کیانیت، سیلیمانیت و آندالوزیت)، گرافیت و دولومیت		در دست تدوین		

عنوان پروژه‌های کمیته استخراج برنامه تهیه ضوابط و معیارهای معدن

ردیف	عنوان پروژه	شماره نشریه در سازمان نظام مهندسی معدن ایران	شماره نشریه در سازمان برنامه و بودجه کشور
۱	تعریف و مفاهیم در فعالیت‌های معدنی، واژه‌ها و اصطلاحات پایه استخراج معدنی		۳۴۰
۲	مقررات تهییه در معدن		۳۵۰
۳	مقررات فنی مواد منفجره و آتشباری در معدن		۴۱۰
۴	دستورالعمل تهییه نقشه‌های استخراجی معدن	۸	۴۴۲
۵	راهنمای ارزشیابی دارایی‌های معدنی	۹	۴۴۳
۶	دستورالعمل فنی روشنایی در معدن	۱۰	۴۸۹
۷	دستورالعمل امداد و نجات در معدن	۱۸	۴۸۸
۸	راهنمای تهییه گزارش‌های طراحی معدن	۱۱	۴۹۶
۹	دستورالعمل ترابری در معدن	۱۴	۵۰۶
۱۰	دستورالعمل توزیع هوای فشرده در معدن	۱۹	۵۳۱
۱۱	دستورالعمل طراحی و اجرای سیستم‌های نگهداری تولیدهای معدنی	۲۱	۵۳۷
۱۲	دستورالعمل تحلیل پایداری و پایدارسازی شبکه‌ها در معدن روباز	۲۲	۵۳۸
۱۳	راهنمای محاسبه قیمت تمام شده در فعالیت‌های استخراج مواد معدنی	۲۶	۵۴۲
۱۴	دستورالعمل نگهداری و کنترل سقف در کارگاه‌های استخراج	۲۹	۵۵۳
۱۵	واژه‌ها و اصطلاحات پایه اکتشاف، استخراج و فراوری مواد معدنی	۳۷	۵۶۷
۱۶	راهنمای آبکشی در معدن	۳۸	۵۷۳
۱۷	دستورالعمل طراحی هندسی بازکننده‌ها و حفریات زیرزمینی	۴۱	۵۷۹
۱۸	راهنمای ملاحظات زیستمحیطی در فعالیت‌های استخراجی	۴۴	۶۱۱
۱۹	راهنمای ارزیابی و کنترل پیامدهای ناشی از انفجار در معدن سطحی	۴۶	۶۱۶
۲۰	راهنمای انتخاب روش استخراج ذخایر معدنی	۴۹	۶۲۳
۲۱	دستورالعمل تعیین مرز تغییر روش استخراج از روباز به زیرزمینی	۵۰	۶۲۵
۲۲	راهنمای کاربرد روش‌های عددی در طراحی ژئومکانیکی معدن	۵۶	۶۵۶
۲۳	راهنمای ارزیابی ایمنی، بهداشت و محیط زیست (HSE) در معدن	۶۰	۶۶۹
۲۴	راهنمای امکان‌سنجی پروژه‌های معدنی	۶۴	۵۵۸
۲۵	دستورالعمل پر کردن کارگاه‌های استخراج معدن زیرزمینی	۶۹	۲۸۳
۲۶	راهنمای برآورد بار و توزیع برق در معدن	۷۱	۳۰۴
۲۷	راهنمای گاززدایی در معدن زغال‌سنگ	۷۶	۷۰۹
۲۸	راهنمای ابزاریندی و رفتارنگاری در معدن روباز	۸۴	۷۲۵
۲۹	دستورالعمل بازرگانی و تعمیر سیستم‌های نگهداری در حفریات معدنی	۸۶	۷۲۶
۳۰	راهنمای طراحی و احداث شبکه‌های زیرزمینی معدن	۸۹	۷۴۶
۳۱	دستورالعمل مطالعات زمین‌شناسی مهندسی ساختگاه تولید	۹۲	۷۴۸
۳۲	راهنمای مکان‌یابی و جانمایی تاسیسات و تجهیزات در معدن روباز	۹۴	۷۵۶
۳۳	راهنمای تخمین و کنترل نشست در معدن	۹۶	۷۵۸
۳۴	راهنمای مطالعه مخاطرات طبیعی در ساختگاه تولید	۹۸	۷۷۰
۳۵	دستورالعمل ایمنی در معدن زیرزمینی زغال‌سنگ	۱۰۰	۷۷۵
۳۶	دستورالعمل طراحی استخراج معدن سنگ‌های تزیینی و نما	۱۰۲	۷۷۶
۳۷	دستورالعمل کنترل رقیق‌شدگی در معدن		در دست تدوین
۳۸	دستورالعمل تهییه طرح بهره‌برداری		در دست تدوین
۳۹	علامی استاندارد نقشه‌های استخراجی معدن		در دست تدوین

عنوان پژوههای فرآوری برنامه تهیه ضوابط و معیارهای معدن

ردیف	عنوان پژوهه	شماره نشریه در سازمان نظام مهندسی معدن ایران	شماره نشریه در سازمان برنامه و بودجه کشور
۱	راهنمای اکتشاف، استخراج و فرآوری سنگ‌های تربینی و نما		۳۷۸
۲	تعاریف و مفاهیم در فعالیت‌های معدنی، واژه‌ها و اصطلاحات پایه فرآوری مواد معدنی		۴۴۱
۳	فهرست خدمات مرحله طراحی پایه واحدهای کانه‌آرایی و فرآوری مواد معدنی		۴۹۷
۴	علایم استاندارد نقشه‌های کانه‌آرایی مواد معدنی		۵۰۸
۵	راهنمای نرم‌افزاری علایم استاندارد نقشه‌های کانه‌آرایی مواد معدنی		۵۰۸
۶	ضوابط مکان‌بایی واحدهای کانه‌آرایی و فرآوری		۵۱۵
۷	ضوابط انجام آزمایش‌های کانه‌آرایی در مقیاس آزمایشگاهی، پایه و پیشاهنگ		۵۴۴
۸	راهنمای انتخاب و محاسبه ظرفیت ماشین‌آلات و تجهیزات کارخانه کانه‌آرایی		۵۴۵
۹	راهنمای انباشت مواد باطله در واحدهای کانه‌آرایی و فرآوری		۵۵۹
۱۰	راهنمای سنگ‌جوری مواد معدنی به روش‌های دستی یا خودکار		۵۵۴
۱۱	راهنمای حمل و نقل مواد معدنی در مدارهای کانه‌آرایی		۵۶۴
۱۲	شناسایی مواد معدنی و آزادسازی آن‌ها در کانه‌آرایی		۵۶۵
۱۳	واژه‌ها و اصطلاحات پایه اکتشاف، استخراج و فرآوری مواد معدنی		۵۶۷
۱۴	معیارهای فنی انتخاب آسیای خودشکن و نیمه‌خودشکن		۵۸۰
۱۵	دستورالعمل کنترل و خنثی‌سازی آرسنیک، سولفید و سیانید در آزمایشگاه‌های فرآوری		۶۵۱
۱۶	دستورالعمل نمونه‌برداری در کانه‌آرایی		۶۶۰
۱۷	دستورالعمل تعیین شاخص خردایش در آسیاهای مختلف		۶۶۱
۱۸	راهنمای آزمایش‌های جدایش نقلی در مقیاس آزمایشگاهی		۶۶۲
۱۹	راهنمای انتخاب مدار خردایش مواد معدنی		۶۷۰
۲۰	راهنمای افزایش مقیاس در واحدهای کانه‌آرایی		۶۷۲
۲۱	راهنمای آزمایش‌های خشک‌کردن، تشویه و تکلیس در مقیاس آزمایشگاهی		۳۷۲
۲۲	راهنمای پذیرش و نگهداری نمونه‌های معدنی در آزمایشگاه کانه‌آرایی		۶۸۰
۲۳	راهنمای پوشش و تجهیزات حفاظتی کارکنان در واحدهای کانه‌آرایی		۵۱۴
۲۴	راهنمای مخلوط‌سازی بار ورودی در کارخانه‌های فرآوری مواد معدنی		۵۷۲
۲۵	فهرست کنترل کیفی بار ورودی، مواد در گردش و محصولات واحدهای کانه‌آرایی		۷۰۸
۲۶	دستورالعمل دانه‌بندی مواد معدنی		۷۱۰
۲۷	راهنمای نرم‌هزایی در واحدهای کانه‌آرایی		۷۳۸
۲۸	راهنمای آماده‌سازی نمونه در آزمایشگاه کانه‌آرایی		۷۴۹
۲۹	راهنمای ملاحظات زیست‌محیطی در فعالیت‌های کانه‌آرایی		۷۵۷
۳۰	راهنمای آزمایش‌های هیدرومتوالوری در مقیاس آزمایشگاهی		۷۵۹
۳۱	راهنمای فرآوری کانسنگ‌های پلاسربی آهن		۷۷۲
۳۲	فهرست خدمات مهندسی تفصیلی واحدهای کانه‌آرایی	در دست تدوین	
۳۳	راهنمای محاسبات در آزمایش‌های کانه‌آرایی	در دست تدوین	

خواننده گرامی

امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور، با گذشت بیش از چهل سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افزون بر هفتصد عنوان نشریه تخصصی - فنی، در قالب آییننامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تالیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. ضابطه حاضر در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیت‌های عمرانی به کار بrede شود. فهرست نشریات منتشر شده در سال‌های اخیر در سایت اینترنتی nezamfanni.ir قابل دستیابی می‌باشد.

**Islamic Republic Of Iran
Plan and Budget Organization**

Instruction for Safety in Underground Coal Mines

No.775

Deputy of Technical, Infrastructure and Production Affairs

Department of Technical and Executive Affairs

Consultants and Contractors

nezamfanni.ir

Ministry of Industry, Mine and Trade

Deputy of Mine Affairs and Mineral Industries

Office for Mining Supervision Affairs

<http://www.minecriteria.mimt.gov.ir>

2019

در این نشریه

نکات ایمنی که با رعایت آن‌ها تا حد زیادی از وقوع حوادث در معادن زغال‌سنگ جلوگیری می‌شود، ارایه شده است. تجهیزات ایمنی و نحوه استفاده از آن‌ها از جمله موارد دیگری است که در این نشریه آمده است.

